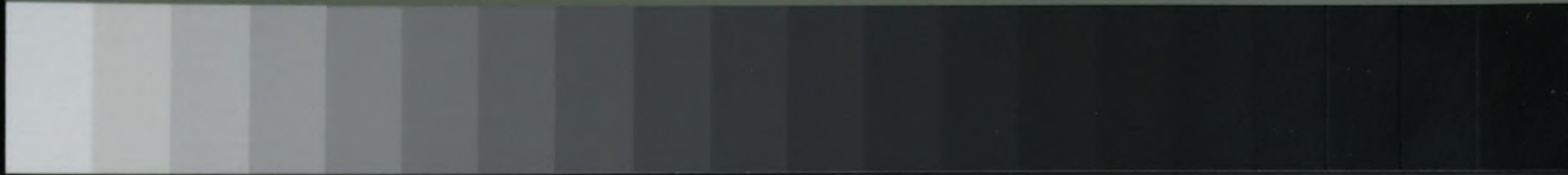

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

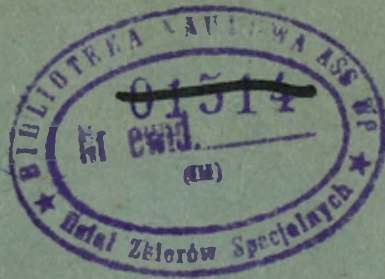
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWNE

ASG WP wewn. 3733/83

Egz. nr 1

Płk dypl. Klemens CUPRYNIAK

SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA PUŁKU, DYWIZJI, ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ I FRONTU

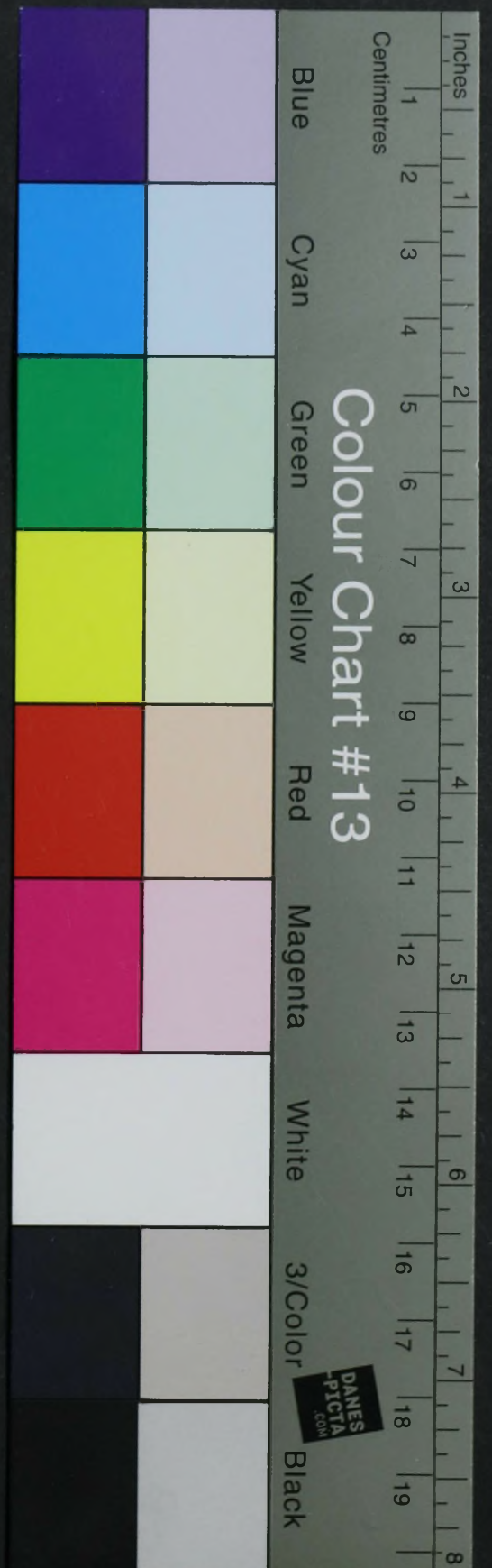
BIBLIOTEKA WARSZAWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

44909

WARSZAWA

1983

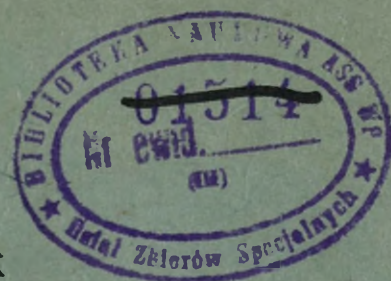
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

~~JAWNE~~

ASG WP wewn. 3733/83

Egz. nr 1

Płk dypl. Klemens CUPRYNIAK

SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA PUŁKU, DYWIZJI, ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ I FRONTU

BIBLIOTEKA NAUCZONA ASG WP
Archiwum Oddziału Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

44909

WARSZAWA

1983

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

~~SECRET~~
~~SECRET~~
JAWNE

ASG WP wewn. 3733/83

PRZEKLASYFIKOWANO

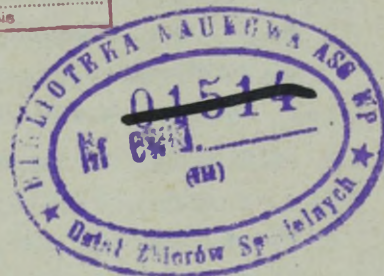
Protokół Nr 42657

Egz. nr ... 1

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY RW i AO

Ustawę z dnia 22 stycznia 1989 roku
art. 86 ust. 2 (Dz.U. RP Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

płk dypl. Bolesław SZCZEPANIAK

Płk dypl. Klemens CUPRYNIAK

SILY I ŚRODKI ROZPOZNANIA PUŁKU, DYWIZJI, ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ
I FRONTU

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP.
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

44909

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	3
I. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO /CZOŁGÓW/	3
1. Kompania rozpoznawcza	3
2. Drużyny rozpoznania artyleryjskiego	4
3. Drużyna rozpoznania inżynierskiego kompanii saperów	5
4. Drużyny rozpoznania skażeń plutonu chemicznego	5
5. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szcze- blu pułku zmechanizowanego /czołgów/	6
II. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ /PANCERNEJ/	8
1. Batalion rozpoznawczy	8
2. Pododdziały rozpoznania artyleryjskiego	13
3. Pododdziały rozpoznania inżynierskiego	16
4. Pododdziały rozpoznania skażeń	17
5. Klucz śmigłowców rozpoznawczych eskadry śmigłowców	17
6. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szcze- blu dywizji zmechanizowanej /pancernej/	17
III. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ	23
1. Batalion specjalny	24
2. Batalion rozpoznania radioelektronicznego	26
3. Pododdziały rozpoznania wojsk raketowych i artylerii ...	29
4. Pododdziały rozpoznania wojsk inżynierskich	36
5. Pododdziały rozpoznania skażeń wojsk chemicznych	36
6. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szcze- blu armii	38
IV. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA FRONTU	39
1. Pułk rozpoznania radiowego	41
2. Pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych	41
3. Batalion szturmowy	45
4. Siły i środki rozpoznania wojsk lotniczych frontu	45
5. Możliwości sił i środków rozpoznania powietrznego	50
ZAŁĄCZNIKI:	
1. Podstawowe normy operacyjno-taktyczne i możliwości bojowe grup specjalnych	58
2. Podstawowe normy oraz możliwości sił i środków rozpoznania radio- elektronicznego frontu, armii i dywizji	61
3. Skład i zasięg działania zasadniczych elementów rozpoznawczych.	
4. Charakterystyka zasadniczego sprzętu oddziałów i pododdziałów roz- poznawczych	64

W S T Ę P

Sily i środki rozpoznania są to etatowe pododdziały i oddziały rozpoznawcze wszystkich rodzajów wojsk i służb oraz pododdziały nieetatowe wydzielane do prowadzenia rozpoznania, a także ich uzbrojenie i wyposażenie techniczne, w tym sprzęt rozpoznawczy, za których pomocą wykonują one bojowe zadania rozpoznawcze.

Współczesne pole walki stawia przed siłami i środkami rozpoznania coraz większe wymagania. Determinują je przede wszystkim takie czynniki, jak: broń masowego rażenia oraz szybki rozwój konwencjonalnych środków walki /rażenia/, częste i gwałtowne zmiany sytuacji bojowej, brak ciągłych frontów, duża manewrowość wojsk, ciągłość i duże tempo działań bez względu na porę doby i warunki atmosferyczne, dążenie do uchwycenia i utrzymania inicjatywy itp. Czynniki te powodują, że siły rozpoznania są systematycznie reorganizowane, a środki modernizowane i udoskonalane.

Oprócz właściwej struktury organizacyjnej i wyposażenia technicznego oddziałów i pododdziałów rozpoznawczych niezbędny jest wysoki poziom ich wyszkolenia bojowego, co w sumie stanowić będzie niezbędny warunek pomyślnego wykonania na współczesnym polu walki stojących przed nimi zadań rozpoznawczych.

W niniejszym skrypcie przedstawiona jest organizacja, wyposażenie i przeznaczenie pododdziałów i oddziałów rozpoznawczych pułku, dywizji, armii ogólnowojskowej i frontu oraz ich możliwości głównie w zakresie organizacji elementów rozpoznawczych.

Opracowanie przeznaczone jest dla słuchaczy wszystkich kursów wojsk lądowych, a także kadry dydaktycznej. Zostało przygotowane na podstawie obowiązujących instrukcji oraz etatów ćwiczebnych i korespondencje z obowiązującymi programami nauczania w ASG WP.

Przy opracowaniu wykorzystano etaty ćwiczebne obowiązujące w ASG WP i konsultacje katedr: Taktyki Wojsk Rakietowych i Artylerii, Taktyki Wojsk Obrony Przeciwlotniczej i Taktyki Wojsk Chemicznych, Taktyki Wojsk Łączności i Taktyki Wojsk Lotniczych.

I. SILY I ŚRODKI ROZPOZNANIA PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO /CZOLGÓW/

1. Kompania rozpoznawcza

Kompania przeznaczona jest do prowadzenia rozpoznania ogólnowojskowego na szczeblu pułku. Z jej składu w czasie działań bojowych organizuje się: posterunki obserwacyjne i ruchome posterunki obserwacyjne,

samodzielne patrole rozpoznawcze, grupy do przeprowadzenia wypadów i zasadzek.

Kompania rozpoznawcza może również stanowić oddział rozpoznawczy pułku lub częścią sił wejść w skład OR pułku organizowanego w oparciu o pododdział wojsk zmechanizowanych /czołgów/. Kompania składa się z dowództwa i dwóch plutonów rozpoznawczych.

Dowództwo kompanii - 6 żołnierzy /dowódca, szef kompanii, obsługa wozu dowodzenia dowódcy kompanii - 3 żołnierzy i kierowca samochodu ciężarowo-terenowego/, wóz dowodzenia R-5 i samochód ciężarowo-terenowy. Ponadto przy dowództwie kompanii znajduje się wóz dowodzenia R-5 szefa rozpoznania pułku z obsługą w składzie 2 żołnierzy.

Dwa plutony rozpoznawcze - każdy w składzie 3 drużyn. Razem w plutonie 12 żołnierzy i 3 rozpoznawcze samochody opancerzone BRDM-2.

Ogółem w kompanii znajduje się:

- 32 żołnierzy;
- 5 rozpoznawczych samochodów opancerzonych BRDM-2;
- 3 wozy dowodzenia R-5 /jeden - szefa rozpoznania pułku, drugi - dowódcy kompanii i trzeci - dowódcy 1 plutonu/ oraz inny sprzęt przedstawiony w tabeli pododdziałów rozpoznawczych pułku.

W działaniach bojowych siłami kompanii rozpoznawczej można zorganizować 2 samodzielne patrole rozpoznawcze /SPR/ albo 6 posterunków obserwacyjnych /ruchomych posterunków obserwacyjnych/, albo jeden oddział rozpoznawczy. Z doświadczeń szkoleniowych jednak wynika, że w czasie działań bojowych z kompanii rozpoznawczej z zasady będzie się organizować: 1 samodzielny patrol rozpoznawczy /SPR/, 1-2 w natarciu, a 2-3 w obronie posterunki obserwacyjne /PO/ lub ruchome posterunki obserwacyjne /RPO/ oraz jedną grupę do wykonania wypadu lub zasadzki.

2. Drużyny rozpoznania artyleryjskiego

Drużyny rozpoznania artyleryjskiego występują na szczeblu pułku i dywizjonu artylerii pułkowej /tylko w pz/. Przeznaczone są do organizowania punktów obserwacyjnych /dowódczo-obserwacyjnych/, punktów obserwacji bocznej i artyleryjskich grup rozpoznawczych do rozpoznawania celów zdradzających się błyskiem wystrzałów /dymem/, wcinania wybuchów pocisków własnej artylerii oraz kontroli wykonywanego przez nią ognia.

Drużyna dowodzenia szefa artylerii pułku organizuje punkt dowódczo-obserwacyjny szefa artylerii pułku.

Skład drużyny:

- żołnierze - 5 /dowódca, starszy zwiadowca, zwiadowca, radiotelegrafista, kierowca - mechanik/;

- lorneta nożycowa - 1;
- busola - kątomierz - 1;
- rozpoznawczy samochód opancerzony /BRDM/ - 1.

Drużyna rozpoznania wzrokowego plutonu topograficzno-rozpoznawczego dywizjonu haubic 122 mm pułku zmechanizowanego.

Skład drużyny:

- żołnierze - 4 /dowódca, starszy zwiadowca, zwiadowca, dalmierzysta/;
- lorneta nożycowa /AST/ - 2;
- dalmierz 90 mm - 1;
- busola-kątomierz - 1.

W czasie działań bojowych drużyna może zorganizować 2 punkty obserwacji bocznej. Ponadto w poszczególnych bateriach dywizjonu znajdują się drużyny rozpoznania wzrokowego.

W wypadku przydzielania do pułku pododdziałów wzmocnienia lub wsparcia artyleryjskiego rozpoznawcze na korzyść tych pododdziałów prowadzą ich organiczne siły i środki.

3. Drużyna rozpoznania inżynierskiego kompanii saperów

Drużyna przeznaczona jest do prowadzenia rozpoznania inżynierskiego bezpośrednio na korzyść kompanii saperów lub pułku. Może ona tworzyć: inżynierski posterunek obserwacyjny /IPO/ lub inżynierski patrol rozpoznawczy /IPR/ działający samodzielnie lub w składzie ogólnowojskowych elementów rozpoznawczych.

Do jej zadań należy przede wszystkim: rozpoznawanie dróg, rejonów ześrodkowania, odcinków przepraw, obiektów przygotowanych do niszczenia, zapór inżynierskich nieprzyjaciela itp.

Skład drużyny rozpoznania inżynierskiego:

- żołnierze - 5 w pz i 6 w pcz /dowódca, dwóch, a w pcz 3 zwiadowców, kierowca BRDM, kierowca samochodu ciężarowego/;
- rozpoznawczy samochód opancerzony /BRDM/ - 1;
- samochód ciężarowo-terenowy - 1;
- wykrywacz min /W - 3 P, W-4 P/ - 3.

4. Drużyny rozpoznania skażeń plutonu chemicznego

W plutonie chemicznym pułku zmechanizowanego /czołgów/ są 4 drużyny rozpoznania skażeń, przeznaczone do: prowadzenia rozpoznania odcinków dróg i rejonów skażonych środkami trującymi i promieniotwórczymi oraz do prowadzenia obserwacji wybuchów jądrowych i do obserwacji meteorologicznej.

Każda drużyna może organizować posterunek obserwacji skażeń /POSk/ lub patrol rozpoznania skażeń /PRSk/. Drużyny mogą także działać w składzie ogólnowojskowych elementów rozpoznawczych /SPR, OR/ jako patrole rozpoznania skażeń.

Skład każdej z drużyn:

- żołnierze - 3 /dowódca, zwiadowca, kierowca/;
- BRDM-2 - 1, wyposażony w następujący sprzęt rozpoznania

skażeń:

- automatyczny sygnalizator skażeń GSP-11;
- rentgenometr pokładowy DP-3;
- półautomatyczny przyrząd rozpoznania skażeń PPCHR;
- przyrząd do pobierania próbek substancji skażonych;
- zestaw meteorologiczny;
- wyrzutnie znaków ostrzegawczych /oznakowanych/;
- przyrząd do obserwacji wybuchów jądrowych.

Zestawienie stanu osobowego, uzbrojenia i zasadniczego sprzętu pododdziałów rozpoznawczych pułku zmechanizowanego /czołgów/ przedstawiono w tabeli 1.

5. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szczeblu pułku zmechanizowanego/pcz/

W czasie działań bojowych pułk zmechanizowany /czołgów/ z etatowych sił i środków rozpoznania może zorganizować:

- 2 samodzielne patrole rozpoznawcze /SPR/ albo 6 posterunków obserwacyjnych /PO/ lub ruchomych posterunków obserwacyjnych /RPO/, albo oddział rozpoznawczy /OR/ w sile kompanii /wzmocnionej/ rozpoznawczej;
- 2 artyleryjskie punkty obserwacyjne /PO/;
- 1-2 inżynierskie posterunki obserwacyjne /IPO/ lub 1 inżynierski patrol rozpoznawczy /IPR/;
- 4 posterunki obserwacji skażeń /POSk/ lub 4 patrole rozpoznania skażeń /PRSk/;
- 1 oficerski patrol rozpoznawczy.

Skład i zasięg działania elementów rozpoznawczych organizowanych przez pułk zmechanizowany /czołgów/ przedstawiono w załączniku 3.

W pułku zmechanizowanym /czołgów/ organizatorem i koordynatorem przedsięwzięć rozpoznawczych jest oficer rozpoznania, który realizuje je wraz z tłumaczem pułku.

Tabela 1

Zestawienie stanu osobowego, zasadniczego sprzętu i uzbrojenia pododdziałów rozpoznawczych pz /pcz/

Wyszczególnienie	Stan osobowy				Sprzęt										Uzbrojenie							
	Oficerowie	Chorążkowie	Podoficerowie zawodowi	Podoficerowie st. zasadniczej Szeregowi	RAZEM	WDR - 5	Rozp. samoch./BRDM/	Samoch. ożarów. teren.	Radiościana R-107	Radiościana R-126	Wykrywacz min W-3P, W-4P	Lorneta nożyczowa AST	Busola-kątomierz	Dalmierz 90 cm	Komp. rozp. sk.	Karabin masz.	Kbk G.	Rępano	Kbk AKM	Pistolet P-63	Pistolet P-64	
Sztab pz /pcz/ 1/	2				2																	
Kompania rozpoznawcza	3		1	4	24	3	5	1	2	8						6	6	6	9	14	3	
drużyna dowodzenia 2/			1	4	5		1				1	1										
szefa artylerii pułku																						
drużyna rozp. art. plutonu top. - rozp. dyonu			1	3	4						1	1	1	1								
haubic 122 mm pz 2/																						
drużyna rozp. inżynierskiego kompanii saperów 3/			1	4	5		1	1			1											
cztery drużyny rozp. skażeń			4	12			4								4							

UWAGI: 1/ WD R-5 oficera rozpoznania pułku znajduje się w składzie kompanii rozpoznawczej.

2/ Wstępują tylko w pułku zmechanizowanym.

3/ Drużyna rozpoznania inżynierskiego pułku czołgów liczy 6 żołnierzy.

II. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ /PANCERNEJ/

Na szczeblu dywizji zmechanizowanej /pancernej/ znajdują się następujące siły i środki rozpoznania: batalion rozpoznawczy, pluton rozpoznania optycznego baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji, pluton rozpoznania optycznego i pluton rozpoznania dźwiękowego baterii dowodzenia pułku artylerii, trzy drużyny rozpoznania inżynierskiego plutonu dowodzenia batalionu saperów, pluton rozpoznania skażeń kompanii chemicznej i klucz śmigłowców rozpoznawczych eskadry śmigłowców.

W działaniach bojowych, oprócz etatowych sił i środków rozpoznania dywizji, mogą być dodatkowo wydzielone pododdziały zmechanizowane lub czołgów w sile do batalionu wzmocnionej kompanii do prowadzenia rozpoznania walką oraz w charakterze oddziału rozpoznawczego dywizji.

Komórką organizacyjno-koordynującą całokształt przedsięwzięć w zakresie rozpoznania w dywizji jest wydział rozpoznawczy sztabu dywizji w następującym składzie:

- szef wydziału;
- starszy oficer rozpoznania;
- oficer rozpoznania radioelektronicznego;
- oficer rozpoznania specjalnego;
- oficer - tłumacz;
- odczytywacz zdjęć lotniczych.

1. Batalion rozpoznawczy

Batalion jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania na korzyść dywizji we wszystkich rodzajach działań bojowych.

Skład batalionu:

- dowództwo i sztab;
- kompania rozpoznawcza na BRDM;
- kompania rozpoznawcza na BWP;
- kompania specjalna;
- kompania rozpoznania radioelektronicznego;
- pluton technicznego rozpoznania pola walki;
- pluton łączności;
- pluton remontowy;
- pluton zaopatrzenia;
- pluton medyczny.

Dowództwo batalionu /5 żołnierzy/:

- dowódca batalionu;
- zastępca dowódcy batalionu ds. politycznych;
- instruktor polityczny;

- sekretarz organizaoji partyjnej;
- kierownik klubu.

Sztab batalionu /9 żołnierzy/:

- szef sztabu batalionu - zastępca dowódcy;
- oficer operacyjny;
- szef łączności;
- starszy oficer rozpoznania radioelektronicznego, chorąży ds. organizacyjno-kadrowych;
- instruktor zabezpieczenia chemicznego;
- instruktor inżynieryjno-saperski;
- kancelista - kreślarz /podoficer/;
- kierownik tajnej kancelarii.

Służby techniczne /4 żołnierzy/:

- szef służb technicznych - zastępca dowódcy;
- szef służby ozołgowo-samochodowej;
- szef uzbrojenia i elektroniki;
- inżynier uzbrojenia i elektroniki.

Kwatermistrzostwo /6 żołnierzy/:

- kwatermistrz;
- szef służby żywnościowej;
- szef służby mundurowej;
- szef służby materiałów pędnych i smarów;
- dwóch kancelistów - maszynistów /podoficerów/.

Razem w dowództwie i sztabie batalionu - 24 żołnierzy.

Kompania rozpoznawcza na BRDM

Kompania jest przeznaczona do prowadzenia rozpoznania ogólnowojskowego. Z jej składu w czasie działań bojowych organizuje się: posterunki obserwacyjne i ruchome posterunki obserwacyjne, samodzielne patrole rozpoznawcze, grupy do przeprowadzenia wypadów i wykonywania zasadzek. Ponadto kompania /wzmocniona/ może działać jako oddział rozpoznawczy lub wchodzić w jego skład /jeśli OR organizowany jest w większym składzie/.

Pluton pletwonurków wykorzystywany jest ponadto do wykonywania zadań związanych z rozpoznaniem przeszkód wodnych i z reguły działa w składzie ogólnowojskowych elementów rozpoznawczych /np. w składzie OR, SPR/. Może być wykorzystany całością sił lub tylko ich częścią /jednak nie mniejszą niż drużyna/.

Skład kompanii:

- dowódca kompanii - R 5;
- obsługa wozu dowodzenia dowódcy kompanii - 2 żołnierzy;
- szef kompanii;
- 2 plutony rozpoznawcze - po 14 żołnierzy, po 3 BRDM-2 /w tym-R 5/;
- pluton pływourków - 12 żołnierzy, 3 BRDM-2.

Razem w kompanii:

- żołnierzy - 46;
- wozów dowodzenia /R 5/ - 3;
- rozpoznawczych samochodów opancerzonych /BRDM-2/ - 7;
- radiostacji R-126 - 10;
- samochodów ciężarowo-terenowych - 1.

Kompania rozpoznawcza na BWP

Kompania jest przeznaczona do prowadzenia rozpoznania ogólnowojskowego. Z jej składu w czasie działań bojowych organizuje się takie same elementy rozpoznawcze, jak z ww. kompanii /na BRDM-2/ z wyjątkiem plutonu pływourków.

Z uwagi na właściwości taktyczno-techniczne wozów bojowych batalionu rozpoznawczego, a głównie ze względu na możliwości ogniowe BWP z jednej strony, a właściwości manewrowe BRDM-2 z drugiej najbardziej celowe jest organizowanie na szczeblu dywizji mieszanych elementów rozpoznania ogólnowojskowego /OR, SPR/ składających się zarówno z BWP, jak i BRDM.

Skład kompanii:

- dowódca kompanii - dowódca BWP;
- obsługa wozu dowódcy kompanii - 2 żołnierzy;
- szef kompanii;
- 3 plutony rozpoznawcze - po 28 ludzi w każdym plutonie;
- dwóch kierowców samochodów ciężarowo-osobowych.

Razem w kompanii:

- żołnierzy - 90;
- bojowych wozów piechoty /BWP/ - 10;
- radiostacji małej mocy /R-107/- 1;
- radiostacji małej mocy /R-126/- 10;
- samochodów ciężarowo-terenowych - 2.

Kompania specjalna

Kompania przeznaczona jest głównie do prowadzenia rozpoznania w ugrupowaniu i na tyłach nieprzyjaciela przez wysyłanie z jej składu grup rozpoznawczych.

Skład kompanii:

- dowódca kompanii;
- instruktor spadochronowy;
- szef kompanii;
- 5 grup rozpoznawczych każda w składzie - dowódca i 4 zwiadowców;
- drużyna łączności - 6 żołnierzy.

Razem w kompanii:

- żołnierzy - 35;
- radiostacji małej mocy o dużym zasięgu /R-354/ - 7;
- radiostacji małej mocy /R-352/ - 10;
- samochodów osobowo-terenowych - 5;
- samochodów ciężarowych - 2.

Kompania rozpoznania radioelektronicznego

Kompania przeznaczona jest do prowadzenia rozpoznania środków radiowych nieprzyjaciela w pasie działania dywizji na głębokość do 30 km w zakresie fal UKF oraz stacji radiolokacyjnych na głębokość do 40 km.

Środkami rozpoznania radiowego kompania wykrywa, przechwytuje oraz ustala miejsca rozmieszczenia radiostacji pracujących w zakresie 20-100 MHz, w ogniwach dowodzenia batalion - brygada, a ponadto może okresowo przechwytywać i kontrolować nakazane sieci radiowe KF dywizji nieprzyjaciela.

Środkami rozpoznania systemów radiolokacyjnych kompania wykrywa i ustala miejsca rozmieszczenia stacji radiolokacyjnych nieprzyjaciela pracujących w systemach kierowania ogniem artylerii i taktycznych wyrzutni raketowych, naprowadzenia samolotów na obiekty naziemne oraz obserwacji pola walki.

W celu zdobywania informacji o nieprzyjacielu kompania rozwija stanowiska i posterunki rozpoznawcze.

Skład kompanii:

- dowódca kompanii;
- szef kompanii;
- kierowca samochodu ciężarowo-terenowego;
- grupa analizy danych /GAD/ - 7 żołnierzy;
- pluton rozpoznania systemów radiolokacyjnych - 14 żołnierzy;
- pluton przechwyty radiowego UKF - 20 żołnierzy;
- pluton namierzania radiowego - 28 żołnierzy.

Razem w kompanii:

- żołnierzy - 79;
- stacji rozpoznania systemów radiolokacyjnych /NRS/ - 3;
- namierników rozpoznania radiowego UKF /R-363/ - 3;

- aparatowni radioodbiornych /ARO-KU 4/ - 3;
- radiostacji małej mocy UKF /R-107/ - 12;
- samochodów ciężarowo-terenowych - 1;
- samochodów osobowo-terenowych - 2;
- samochodów specjalnych - 2.

Ogólne możliwości rozpoznawcze kompanii rozpoznania radioelektronicznego są następujące:

- przechwyty radiowe: ciągle 15-20 sieci i kierunków radiowych, kontrolne 30-50;
- namierzanie radiowe: w ciągu jednej godziny 15-20, a w ciągu doby 300-360 radiostacji;
- rozpoznanie radiolokacyjne: w ciągu jednej godziny 4-6, a w ciągu doby - 80-120 namiarów.

Pluton technicznego rozpoznania pola walki

Pluton przeznaczony jest do rozpoznania /obserwacji/ celów ruchomych /ludzi, czołgów, dział, środków przeciwpancernych, samochodów i innego technicznego sprzętu bojowego/ znajdujących się na przednim skraju i małej głębokości ugrupowania bojowego nieprzyjaciela.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- 3 drużyny w składzie: dowódca /jednocześnie dowódca urządzenia/, dwóch operatorów - zwiadowców i kierowca-mechanik.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 13;
- rozpoznawczych samochodów opancerzonych /BRDM/ - 3;
- stacji technicznego rozpoznania pola walki /PSNR/ - 3.

Pluton łączności

Pluton przeznaczony jest do zabezpieczenia łączności dowódcy i sztabu batalionu ze sztabem dywizji oraz podległymi pododdziałami /elementami/ rozpoznawczymi batalionu.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- 2 drużyny radiostacji średniej mocy /R-118R/ - 8 żołnierzy;
- załoga wozu dowodzenia dowódcy batalionu /WD-R4/ - 4 żołnierzy;
- drużyna remontu sprzętu łączności - 3 żołnierzy.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 16;
- wozów dowodzenia /WD-R4/ - 1;
- radiostacji średniej mocy KF /118R/ - 2;
- radiostacji małej mocy UKF /R-107/ - 1;
- samochodów specjalnych - 3.

Pluton remontowy

Pluton jest przeznaczony do dokonywania remontu i napraw bieżących sprzętu i uzbrojenia pododdziałów batalionu.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- drużyna remontu samochodów - 5 żołnierzy;
- drużyna remontu wozów bojowych - 5 żołnierzy;
- drużyna remontu sprzętu radioelektronicznego i łączności - 4 żołnierzy;
- drużyna naprawy uzbrojenia - 5 żołnierzy.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 25;

- samochodów ciężarowo-terenowych - 2;
- samochodów specjalnych /warsztatów/ - 4.

Pluton zaopatrzenia

Pluton jest przeznaczony do zaopatrzenia i ewakuacji pododdziałów batalionu.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- drużyna zaopatrzenia materiałów pędnych i smarów - 8 żołnierzy;
- drużyna zaopatrzenia żywnościowo-mundurowego - 13 żołnierzy;
- drużyna gospodarza - 10 żołnierzy.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 32;
- samochodów osobowo-terenowych - 2;
- samochodów ciężarowo-terenowych-9;
- samochodów specjalnych /cystern/ - 3.

Pluton medyczny

Pluton przeznaczony jest do udzielania pierwszej pomocy medycznej rannym i porażonym żołnierzom batalionu.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu /lekarz/;
- 3 sanitariuszy noszowych;
- kierowca - sanitariusz.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 4;
- sanitarek - 1.

Strukturę organizacyjną batalionu rozpoznawczego dywizji zmechanizowanej /DPanc/ przedstawiono na schemacie 1.

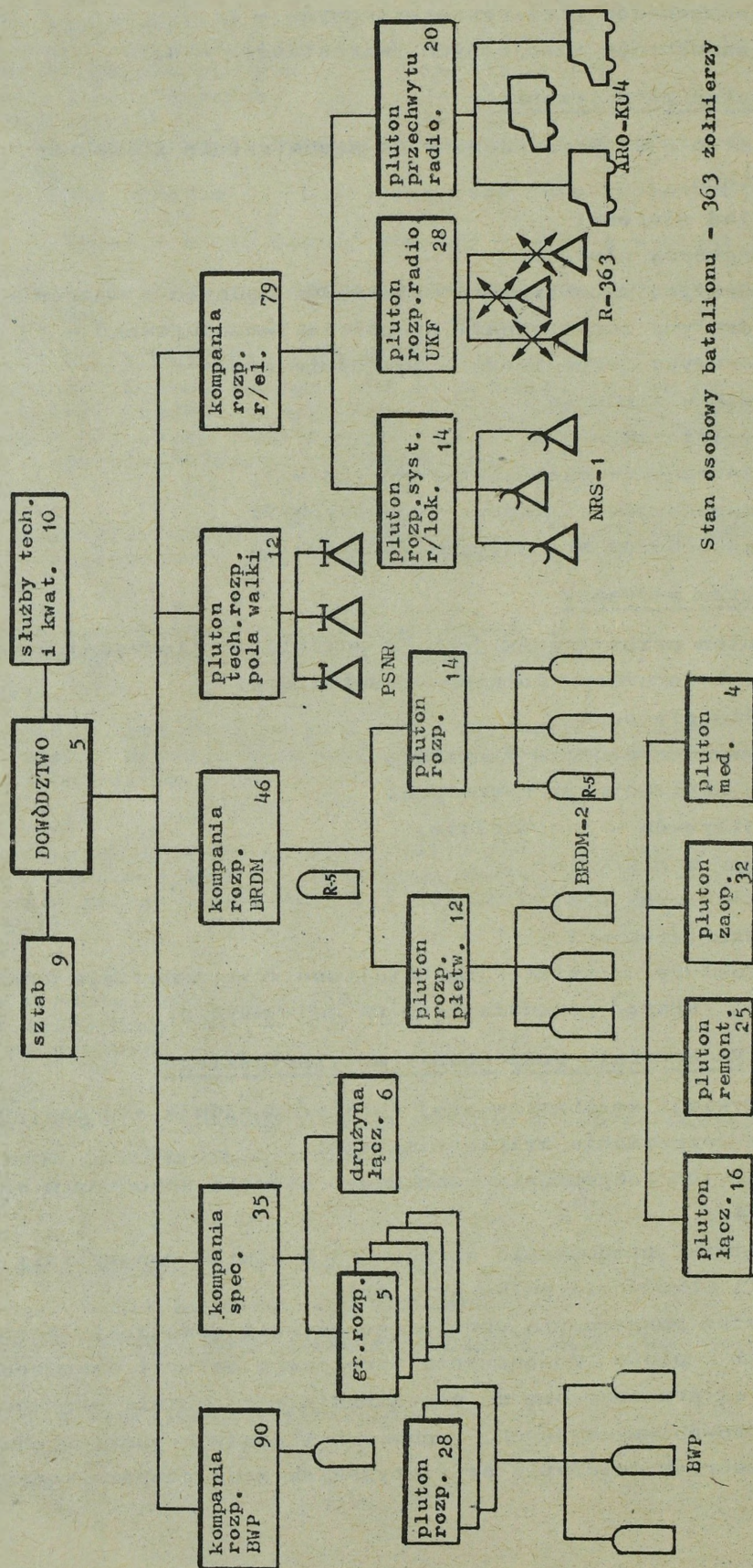
2. Pododdziały rozpoznania artyleryjskiego

W dywizji zmechanizowanej /DPanc/ znajdują się następujące siły i środki rozpoznania artyleryjskiego:

- pluton rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji;
- pluton rozpoznania wzrokowego i pluton rozpoznania dźwiękowego baterii dowodzenia pułku artylerii.

Pluton rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji i pluton rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia pułku artylerii są przeznaczone do prowadzenia rozpoznania wzrokowego ze stanowisk dowódczo-obszernych, ruchomych i stałych punktów obserwacyjnych oraz poprzez działanie artyleryjskich grup rozpoznawczych /AGR/. Pro-

Struktura organizacyjna batalionu rozpoznawczego DZ /DPanc/

Stan osobowy batalionu - 363 żołnierzy

UWAGA: Stan osobowy i podstawowy sprzęt batalionu wykazano w ogólnym zestawieniu /tabeli/ pododdziałów rozpoznawczych dywizji.

wadzą one rozpoznanie za pomocą przyrządów optycznych, elektroniczno-optycznych i laserowych dających możliwości wglądu w ugrupowanie nieprzyjaciela na głębokość bezpośredniej widoczności.

Pluton rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- 2 dowódców drużyn;
- 5 zwiadowców;
- dalmierzysta;
- kierowca.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 10;
- dalmierzy /DS-1/ - 1;
- teodolitów rozpoznawczych /RT-2N/ - 2;
- lornet nożycowych /AST/ - 1.

Ponadto w plutonie łączności baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji znajduje się drużyna wozu dowodzenia szefa artylerii, która jest wyposażona w dalmierz /DS-1/, radiostacje R-107 i dwie R-126.

Pluton rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia pułku artylerii

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- 2 drużyny /w każdej - dowódca, rachmistrz, dwóch zwiadowców/;
- dalmierzysta;
- kierowca.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 11;
- dalmierzy - 1;
- teodolitów rozpoznawczych /RT-2N/ - 2;
- samochodów ciężarowo-terenowych - 1;
- kątomierzy-busol /PAB-2A/ - 1;
- radiostacji R-107 - 1;
- radiostacji R-126 - 3.

Pluton rozpoznania dźwiękowego baterii dowodzenia pułku artylerii

Pluton jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania dźwiękowego w celu wykrycia i określenia współrzędnych baterii /plutonów, dział/ artylerii naziemnej, przeciwlotniczej, artylerii raketowej, moździerz i dział bezodrzutowych oraz określania rejonów stanowisk startowych rakiet taktycznych na podstawie dźwięku ich wystrzałów i oznak startu.

Ponadto pluton jest wykorzystywany do obsługi strzelań własnej artylerii /moździerzy/ poprzez rozpoznanie dźwięku wybuchów pocisków.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- pomocnik dowódcy plutonu;
- 2 podstawy /drużyny/ dźwiękowe - 9 żołnierzy;
- posterunek uprzedzający - 3 żołnierzy;
- centrala mechaniczna - 4 żołnierzy;
- punkt opracowania danych - 9 żołnierzy;
- kierowca.

Razem w plutonie:

- żołnierzy - 28;
- stacji rozpoznania dźwiękowego /SC z Z-6 lub PzK-1/ - 4;
- samochodów ciężarowo-terenowych - 1.

Ponadto do prowadzenia rozpoznania szef artylerii dywizji wykorzysta śmigłowce rozpoznawcze dywizyjnej eskadry śmigłowców.

Szef artylerii dywizji, w wypadku przydzielenia do dywizji armijnej /frontowej/ brygady artylerii armat lub jej części ze sztabem brygady, może dysponować dywizjonem rozpoznania artyleryjskiego, wchodzącym w skład tej brygady. Mogą mu być również przydzielone jako wzmocnienie: bateria dźwiękowa i pluton NRS z dywizjonu rozpoznania artyleryjskiego dowódcy wojsk raketowych i artylerii armii.

3. Pododdziały rozpoznania inżynierskiego

Trzy drużyny rozpoznania inżynierskiego plutonu dowodzenia batalionu saperów dywizji przeznaczone są do prowadzenia rozpoznania na rzecz zadań inżynierskich wykonywanych siłami batalionu saperów, takich jak: rozpoznanie dróg, rejonów ześrodkowania wojsk, zapór inżynierskich nieprzyjaciela, odcinków organizowanych przepraw, obiektów przygotowywanych do niszczenia itp.

Z drużyn organizuje się w czasie działań bojowych dywizyjne elementy rozpoznania inżynierskiego, takie jak: inżynierskie posterunki obserwacyjne /IPO/, inżynierskie patrole rozpoznawcze /IPR/, inżynierskie grupy wypadowe /IGW/ i samodzielne inżynierskie patrole rozpoznawcze /SIPR/. Drużyny rozpoznania inżynierskiego mogą działać samodzielnie lub w składzie ogólnowojskowych pododdziałów /elementów/ rozpoznawczych.

Każda drużyna rozpoznania inżynierskiego jest w składzie:

- dowódca drużyny;
- 3 zwiadowców;
- kierowca.

Razem w drużynie:

- żołnierzy - 5;
- inżynierskich opancerzonych samochodów rozpoznawczych /BRDM/ - 1;
- kompletów rozpoznawczych - 1;
- peryskopów zwiadowczych - 1.

4. Pododdziały rozpoznania skażeń

Pluton rozpoznania skażeń kompanii chemicznej przeznaczony jest do: prowadzenia rozpoznania dróg i rejonów skażonych środkami trującymi i promieniotwórczymi, prowadzenia obserwacji wybuchów jądrowych oraz do obserwacji meteorologicznej.

Skład plutonu:

- dowódca plutonu;
- 7 drużyn rozpoznania skażeń /każda drużyna w składzie - dowódca, zwiadowca, kierowca BRDM-2/.

Razem w plutonie:

- ludzi - 22;
- BRDM-2 - 7 wyposażonych w następujący sprzęt rozpoznania skażeń:
 - automatyczny sygnalizator skażeń GSP - 11;
 - rentgenometr pokładowy DP-3;
 - półautomatyczny przyrząd rozpoznania skażeń PPCHR;
 - przyrząd do pobierania próbek substancji skażonych;
 - zestaw meteorologiczny;
 - wyrzutnie znaków ostrzegawczych /oznakowych/;
 - przyrząd do obserwacji wybuchów jądrowych.

5. Klucz śmigłowców rozpoznawczych eskadry śmigłowców

Klucz jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania powietrznego i posiada w swym składzie 4 śmigłowce Mi 2.

Strukturę organizacyjną pododdziałów rozpoznawczych DZ /DPanc/ i ich podległość przedstawiono na schemacie 2, natomiast zestawienie stanu osobowego i podstawowy sprzęt - w tabeli 2.

6. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szczeblu dywizji zmechanizowanej /DPanc/

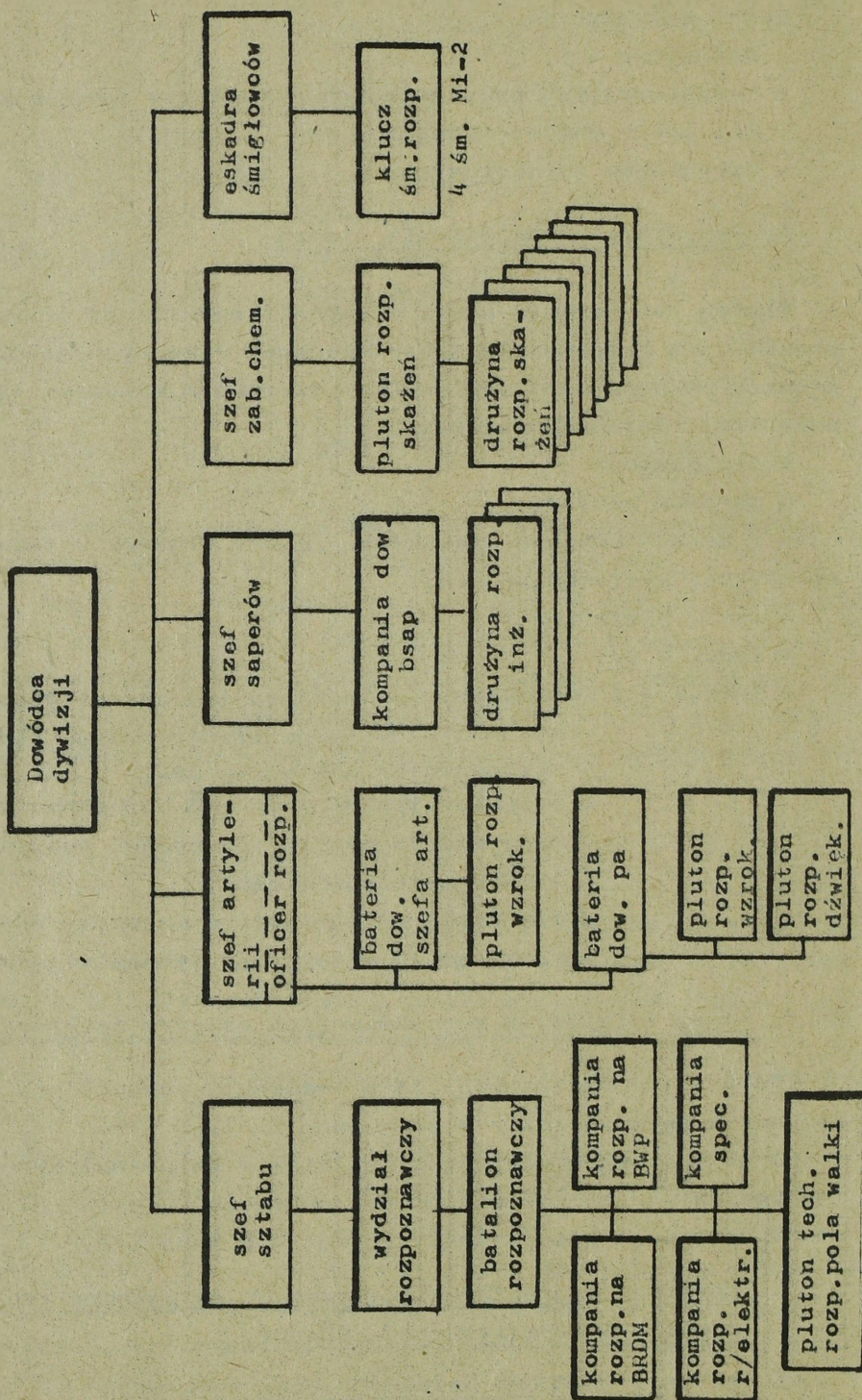
a/ Silami i środkami batalionu rozpoznawczego

Z kompanii rozpoznawczej na DWP i z kompanii rozpoznawczej na BRDM-2:

Pierwszy wariant:

- 2-4 posterunki obserwacyjne /PO/ i ruchome posterunki obserwacyjne /RPO/;

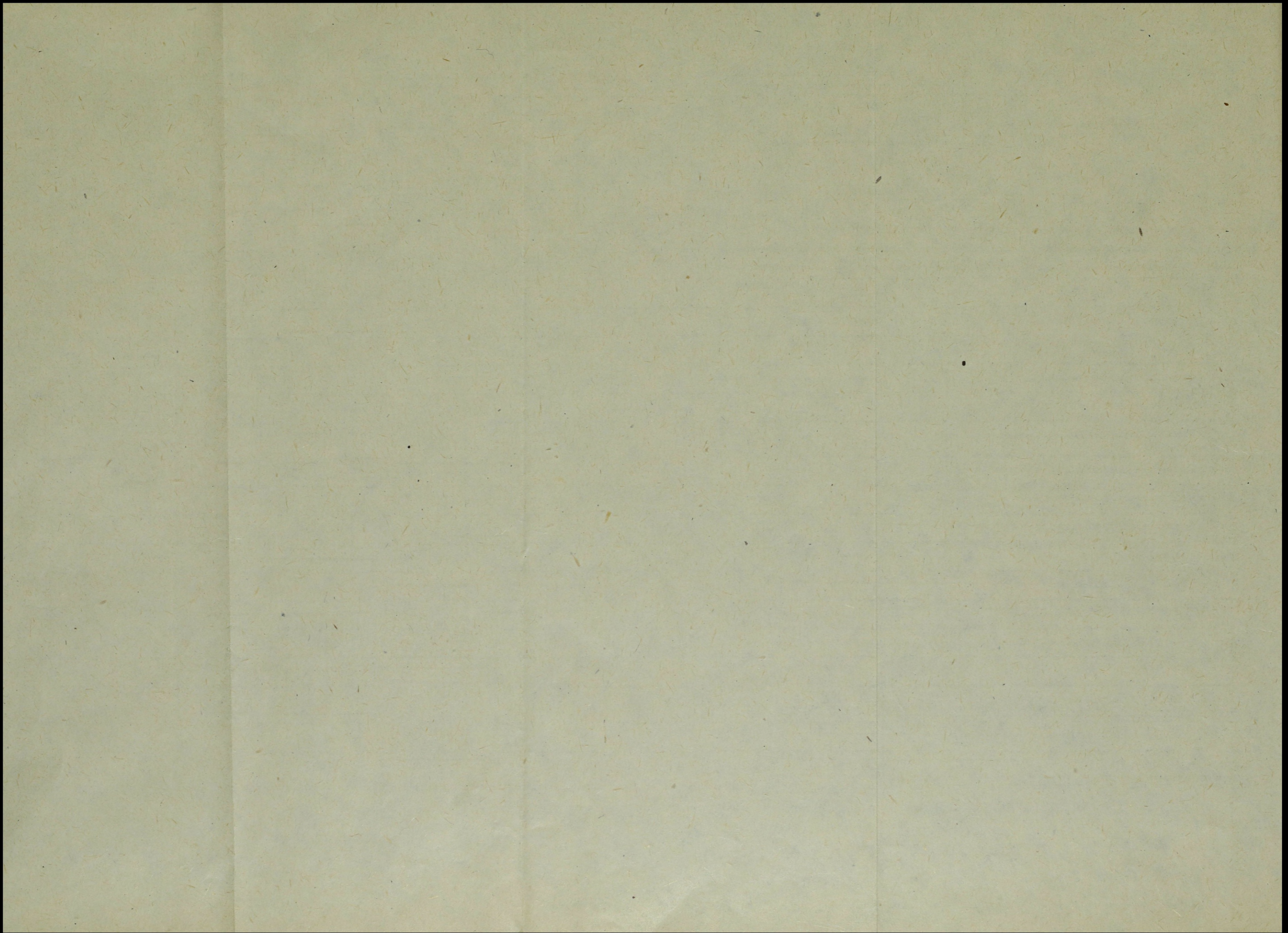
Struktura organizacyjna poddziałów rozpoznawczych DZ /DPano/ i ich podległość

Zestawienie stanu osobowego i podstawowego sprzętu organów rozpoznawczych DZ /DPanc/

Wyszczególnienie		Stan osobowy										Sprzęt																							
		Oficerowie i chorążowie	Podoficerowie zawodowi	Podoficerowie i szeregowi	RAZEM	WDR = 4	WDR = 5	BRDM = 2	BWP	NRS = 1	PSNR = 1	R = 363 nam.	ARO KU = 4	R = 140	R = 140 R	R = 107	R = 126	R = 354	R = 352	Sam. osob. teren	Sam. cięż. teren	Sam. spec.	Motocykle	Śmigł. Mi-2	Tecolit rozp. RT = 2 N	Lorneta noż. AST	Dalmierz DS = 1	Kompl. rozp.	Peryskop zw.	St. rozp. dźw. PZK = 1	PDF	Katolmierz-busola PAB = 2A	reppanc		
Wydział rozpoznawczy	dowództwo i sztab	5	1		6																														
	kompania rozp. na BRDM	4	1	36	41	3	7								10					1													5		
	kompania rozp. na BWP	4	1	66	71			10							1	10					2													5	
	kompania specjalna	7	2	27	36											7	10	5		2	2														
	kompania rozp. r/el	8	10	44	62					3	3	3	3		2					2	1	2													
	pluton tech. rozp. pola walki	1		12	13			3			3				3																				
	pluton łączności	1	3	20	24	1									2	1						3	1												
	pluton remontowy	1	4	20	25																2	4													
	pluton zaopatrzenia	1	5	24	30																2	9	3												
	pluton medyczny	1		4	5																	1													
	Razem w batalionie	46	31	252	329	11	3	10	10	3	3	3	3	2	17	20	7	10	9	17	13	1												10	
	Pododdz. rozp. ant. b pa	pluton rozp. b.dow. SAD	1		9	10										1	2				1				2	1	1								
		pluton rozp. wzrok.	1		10	11										1	3					1			2		1						1		
		pluton rozp. dźwięk.	1	1	26	28																1								4					
Trzy drużyny rozp. inż. plutonu dow. batalionu sap.			15	15			3																				3	3							
Pluton rozp. skażeń kchem	1		27	28			7																												
Klucz śmigłowców rozp. esk. śmigłowców																							4												

UWAGI: WD R-4 będący w plutonie łączności jest przeznaczony dla SWR sztabu dywizji.

- 3-5 samodzielnych patroli rozpoznawczych /SPR/;
- 1-2 grupy wypadowe lub wykonania zasadzki.

Drugi wariant:

- 2-4 posterunki obserwacyjne /PO/ i ruchome posterunki obserwacyjne /RPO/;
 - 1 oddział rozpoznawczy /OR/ w sile kompanii rozpoznawczej /OR najczęściej będzie organizowany z pododdziałów zmechanizowanych i czołgów/;
 - 1-2 samodzielne patrole rozpoznawcze /SPR/;
 - 1-2 grupy wypadowe /GW/.
- Z kompanii specjalnej:
- 5 grup rozpoznawczych /GR/ i centrum nadawczo-odbiorcze.
- Z kompanii rozpoznania radioelektronicznego:
- 3 posterunki namierzania radiowego UKF;
 - 3 posterunki rozpoznania stacji radiolokacyjnych NRS-1;
 - radiowe centrum odbiorcze /3 ARO - KU 4/.
- Z plutonu technicznego rozpoznania pola walki:
- 3 radiolokacyjne posterunki obserwacji pola walki, działające samodzielnie lub w składzie innego elementu rozpoznawczego /SPR, OR/.

b/ Silami i środkami rozpoznania artylerii

Z plutonu rozpoznania wzrokowego, baterii dowodzenia szefa artylerii dywizji i plutonu rozpoznania wzrokowego baterii dowodzenia pułku artylerii - 6 artyleryjskich punktów obserwacyjnych.

Z plutonu rozpoznania dźwiękowego baterii dowodzenia pułku artylerii:

- 4 placówki dźwiękowe;
- posterunek uprzedzający;
- centrala mechaniczna rozpoznania dźwiękowego.

c/ Silami i środkami rozpoznania inżynierskiego

Z trzech drużyn rozpoznania inżynierskiego plutonu dowodzenia batalionu saperów: 3 inżynierskie patrole rozpoznawcze /IPR/ lub 1-2 samodzielne inżynierskie patrole rozpoznawcze /SIPR/.

d/ Silami i środkami rozpoznania skażeń

Z plutonu rozpoznania skażeń kompanii chemicznej:

- 2-3 posterunki obserwacji skażeń /POSk/;
- 4 patrole rozpoznania skażeń /PRSk/.

e/ Kluczem rozpoznawczym eskadry śmigłowców

- 4 powietrzne posterunki obserwacyjne.

Możliwości rozpoznawcze załogi śmigłowców w jednym wylocie przedstawiono w tabeli 3.

Skład i zasięg działania elementów rozpoznawczych organizowanych przez dywizję zmechanizowaną /DPanc/ przedstawiono w załączniku 2.

Tabela 3

Możliwości rozpoznawczo-transportowe załogi śmigłowca Mi-2

a. MOŻLIWOŚCI ROZPOZNAWCZE ZAŁOGI ŚMIGŁOWCA MI-2 W JEDNYM LOCIE

D Z I E Ń	N O C
1. Obserwacja 1-2 rejonów o powierzchni 10-15 km ² na głębokość 4-8 km oraz rozpoznanie obiektów z dokładnością określenia współrzędnych 100-500 m	1. Obserwacja pola walki lub rejonu o szerokości 4-6 km na głębokość 2-4 km, przy oświetleniu terenu bombami lub pociskami świetlnymi
2. Obserwacja pola walki w pasie o szerokości 5 km, na głębokość 4-8 km i bezpośrednie przekazywanie meldunku o sytuacji na stanowisko dowodzenia	2. Obserwacja w jasną noc 1-2 odcinków dróg na własnym terenie o łącznej długości do 100 km
3. Rozpoznanie wzrokowe i fotograficzne 1-2 odcinków drogi na własnym terenie o łącznej długości do 100 km lub odcinka rzeki o długości do 50 km	3. Obserwacja w jasną noc rejonu o powierzchni do 10 km ²
4. Poprawianie ognia baterii lub dywizjonu artylerii do 1-2 obiektów stałych lub 1 obiektu będącego w ruchu /zadanie to wykonują załogi odpowiednio przygotowane/	4. Rozpoznanie w jasną noc obiektu małowymiarowego, niemaskowanego w ugrupowaniu nieprzyjaciela, oddalonego 20-30 km od przedniego skraju wojsk własnych
	5. Poprawianie ognia baterii lub dywizjonu artylerii do jednego obiektu stałego oświetlonego amunicją artyleryjską /zadanie to wykonują załogi odpowiednio przygotowane/

Ponadto załogi śmigłowców rozpoznawczych mogą prowadzić rozpoznanie na korzyść innych rodzajów wojsk lądowych w zależności od ich potrzeb w ramach współdziałania

b. MOŻLIWOŚCI TRANSPORTOWE ŚMIGŁOWCA MI-2 /WERSJA ROZPOZNAWCZO-ŁĄCZNIKOWA/

D Z I E Ń	N O C
1. Przerzucenie grupy rozpoznawczej w składzie do 6 żołnierzy na odległość do 100 km w głąb ugrupowania nieprzyjaciela	1. Przerzucenie grupy rozpoznawczej w składzie do 6 żołnierzy na odległość do 100 km w głąb ugrupowania nieprzyjaciela
2. Przerzucenie ładunku o łącznym ciężarze do 700 kg na odległość do 190 km	2. Przerzucenie ładunku o łącznym ciężarze do 700 kg na odległość do 100 km

D Z I E Ń	N O C
3. Przewóz do 6 pasażerów na odległość do 190 km	3. Przewóz do 6 pasażerów na odległość do 100 km
4. Przewóz 4 chorych na noszach wraz z lekarzem na odległość do 370 km	4. Przewóz 4 chorych na noszach wraz z lekarzem na odległość do 370 km

III. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ

Na szczeblu armii znajdują się następujące siły i środki rozpoznania: batalion specjalny, batalion rozpoznania radioelektronicznego, armijny dywizjon rozpoznania artyleryjskiego, dywizjon dowodzenia armijnej brygady artylerii armat, kompania rozpoznania inżynierskiego armijnej brygady saperów, kompania rozpoznania skażeń brygady chemicznej i klucz śmigłowców rozpoznania skażeń.

Ponadto występują siły i środki rozpoznania technicznego, takie jak batalion techniczny OPL i pluton rozpoznania pułku pontonowego. Jednak z uwagi na to, że pododdziały te prowadzą rozpoznanie wyłącznie w ramach oddzielnych systemów rozpoznania właściwych dla danych rodzajów wojsk, które nie wchodzi w skład ogólnowojskowego systemu rozpoznania armii, nie omawia się ich w niniejszym opracowaniu.

W czasie działań bojowych, oprócz etatowych sił i środków rozpoznania armii, w sposób scentralizowany prowadzi rozpoznanie powietrzne lotnictwo frontu z możliwością wydzielenia odpowiedniego limitu lotnictwa rozpoznania taktycznego dla armii ogólnowojskowej. Armia ogólnowojskowa wykonująca zadanie na głównym kierunku działania wojsk frontu może otrzymać 60-80% ogólnej liczby planowanych lotów lotnictwa rozpoznania taktycznego. Natomiast armia wykonująca zadanie na pomocniczym kierunku otrzyma limit znacznie mniejszy.

Organizatorem i koordynatorem całokształtu przedsięwzięć rozpoznawczych na szczeblu armii jest szef oddziału rozpoznawczego, który ściśle współpracuje w zakresie rozpoznania z oddziałem operacyjnym, aparatem politycznym, szefami rodzajów wojsk i służb oraz wojskową służbą wewnętrzną. Szef oddziału rozpoznawczego podlega bezpośrednio szefowi sztabu.

Skład oddziału rozpoznawczego sztabu armii:

- a/ szef oddziału;
- b/ wydział planowania i organizacji rozpoznania:
 - szef wydziału;
 - trzech starszych oficerów;
 - starszy kreślarz /podoficer/.

c/ Wydział rozpoznania radioelektronicznego i działań specjalnych^{x/}:

- szef wydziału;
- czterech starszych oficerów;
- dwóch oficerów.

d/ Wydział informacyjny i przesłuchania jeńców:

- szef wydziału;
- dwóch starszych oficerów;
- oficer - tłumacz.

W czasie działań bojowych dla potrzeb oddziału rozpoznawczego wydziela się:

- z armijnego pułku łączności - 3 radiostacje KF średniej mocy;
- z batalionu specjalnego - 2 radiostacje UKF małej mocy;
- z pułku zabezpieczenia sztabu armii - 4 samochody sztabowe.

Szefowie rodzajów wojsk są odpowiedzialni za kierowanie działaniami podległych im sił i środków rozpoznania. Skład i podległość tych sił przedstawiono na schemacie 3.

1. Batalion specjalny

Batalion specjalny przeznaczony jest do prowadzenia ważnego i specyficznego rodzaju rozpoznania - działań specjalnych.

Specyfika działań batalionu polega głównie na prowadzeniu samodzielnych działań przez grupy specjalne w osamotnieniu i w całkowitej izolacji od wojsk własnych w warunkach ilościowej i technicznej przewagi nieprzyjaciela.

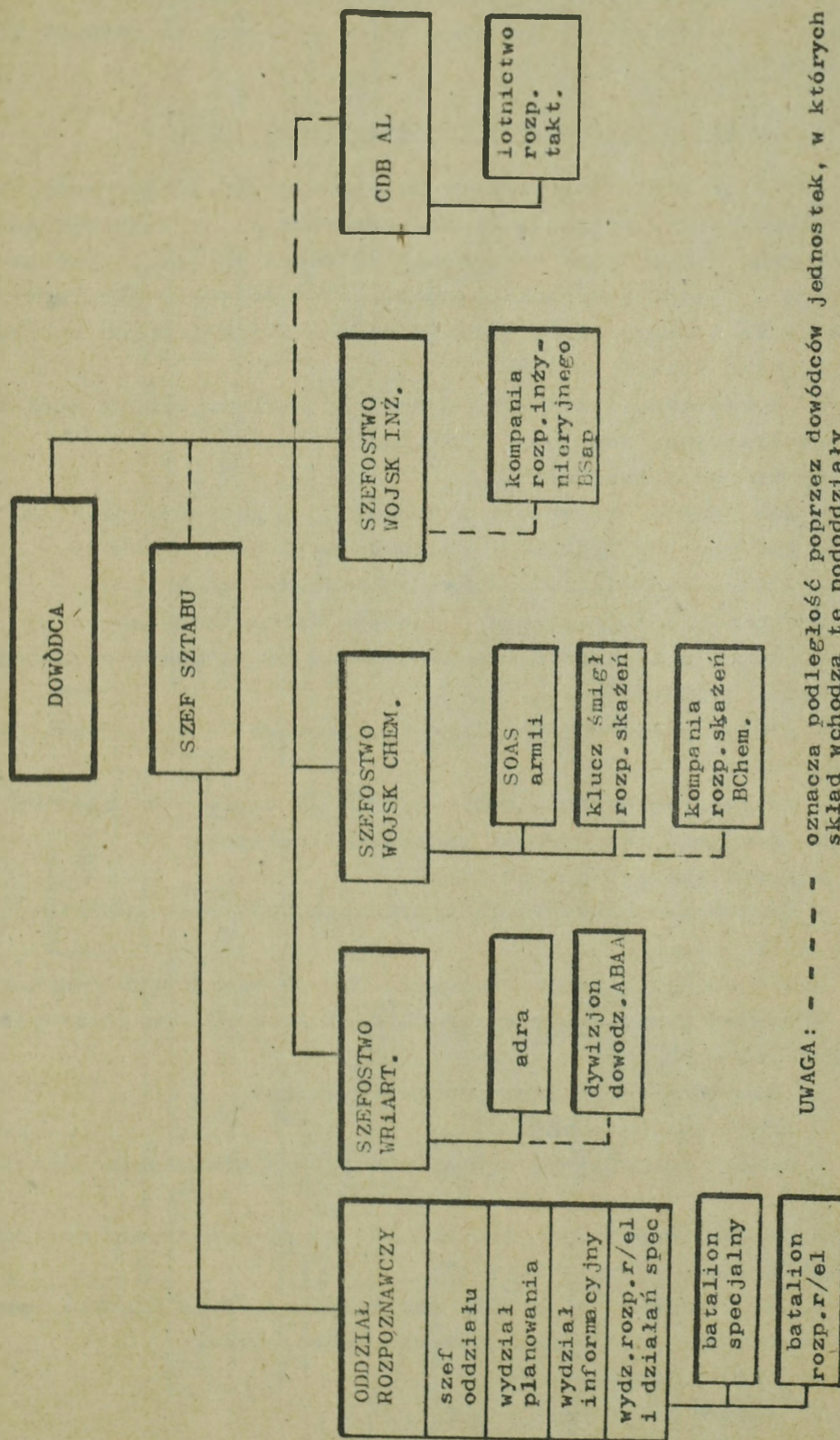
Grupy specjalne batalionu działają w pasie armii na głębokość do 400 km od rubieży walczących wojsk.

Skład batalionu:

- a/ dowództwo, sztab, zespół dowodzenia i opracowania danych, służby techniczne, kwatermistrzostwo, sekcja polityczna;
- b/ kompania łączności:
 - pluton radiowy radiostacji KF średniej mocy /R-140/;
 - pluton aparatowni radioodbiornych;
 - pluton radiowy radiostacji KF średniej mocy /R-350 i R-354/;
- c/ trzy kompanie specjalne - po 8 grup specjalnych każda;
- d/ kompania plotwonurków - 4 grupy plotwonurków;
- e/ pluton remontowy;
- f/ pluton zaopatrzenia;
- g/ pluton medyczny;
- h/ drużyna chemiczna.

x/ W praktyce stosuje się zazwyczaj dwa oddzielne wydziały /zespoły/, a mianowicie: wydział /zespół/ rozpoznania radioelektronicznego i wydział /zespół/ działań specjalnych.

Oddziały i pododdziały rozpoznawcze armii i ich podległość

Strukturę organizacyjną batalionu specjalnego przedstawiono na schemacie 4, natomiast zestawienie stanu osobowego i zasadniczego sprzętu przedstawiono w tabeli 4.

2. Batalion rozpoznania radioelektronicznego

Batalion jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego, które obejmuje rozpoznanie źródeł promieniowania fal elektromagnetycznych, takich jak: urządzenia nadawcze łączności radiowej, radioliniowej i stacji radiolokacyjnych, przez poszukiwanie, przechwytywanie, śledzenie i namierzanie środków radioelektronicznych nieprzyjaciela.

W skład batalionu wchodzi:

a/ dowództwo, sztab, grupa analizy danych, służby techniczne, kwatermistrzostwo, sekcja polityczna;

b/ kompania łączności:

- dwa plutony łączności radiowej po 5 radiostacji R-140 i 6 R-107;

- dwa plutony łączności radiowej po 2 stacje R-405;

- pluton radiotelefoniczny /10 radiotelefonów K-4/;

c/ kompania rozpoznania radiowego krótkofalowego:

- pluton przechwytywania słuchowego KF /3 aparatownie odbiorcze ARO-K3 i 1 ARO-K12/;

- pluton przechwytywania dalekopisowego /3 aparatownie odbiorcze ARO - K2/;

- pluton namierzania radiowego KF /4 namierniki radiowe R -359/;

d/ kompania rozpoznania radioelektronicznego:

- grupa analizy danych /GAD/;

- pluton przechwytywania słuchowego UKF /dwie aparatownie odbiorcze ARO-KU4/;

- pluton namierzania radiowego UKF /4 namierniki radiowe R-363/;

- pluton rozpoznania systemów radiolokacyjnych /4 stacje radiolokacyjne RPS - 5M/;

e/ kompania rozpoznania radioliniowego:

- grupa analizy danych;

- pluton rozpoznania radioliniowego /3 urządzenia radioliniowe R-343/;

- pluton rozpoznania radioliniowego /2 urządzenia radioliniowe R-344/;

f/ pluton remontu sprzętu technicznego /dwie drużyny remontu sprzętu samochodowego, drużyna remontu uzbrojenia/;

g/ pluton. zaopatrzenia;

h/ pluton medyczny.

Struktura organizacyjna batalionu specjalnego armii

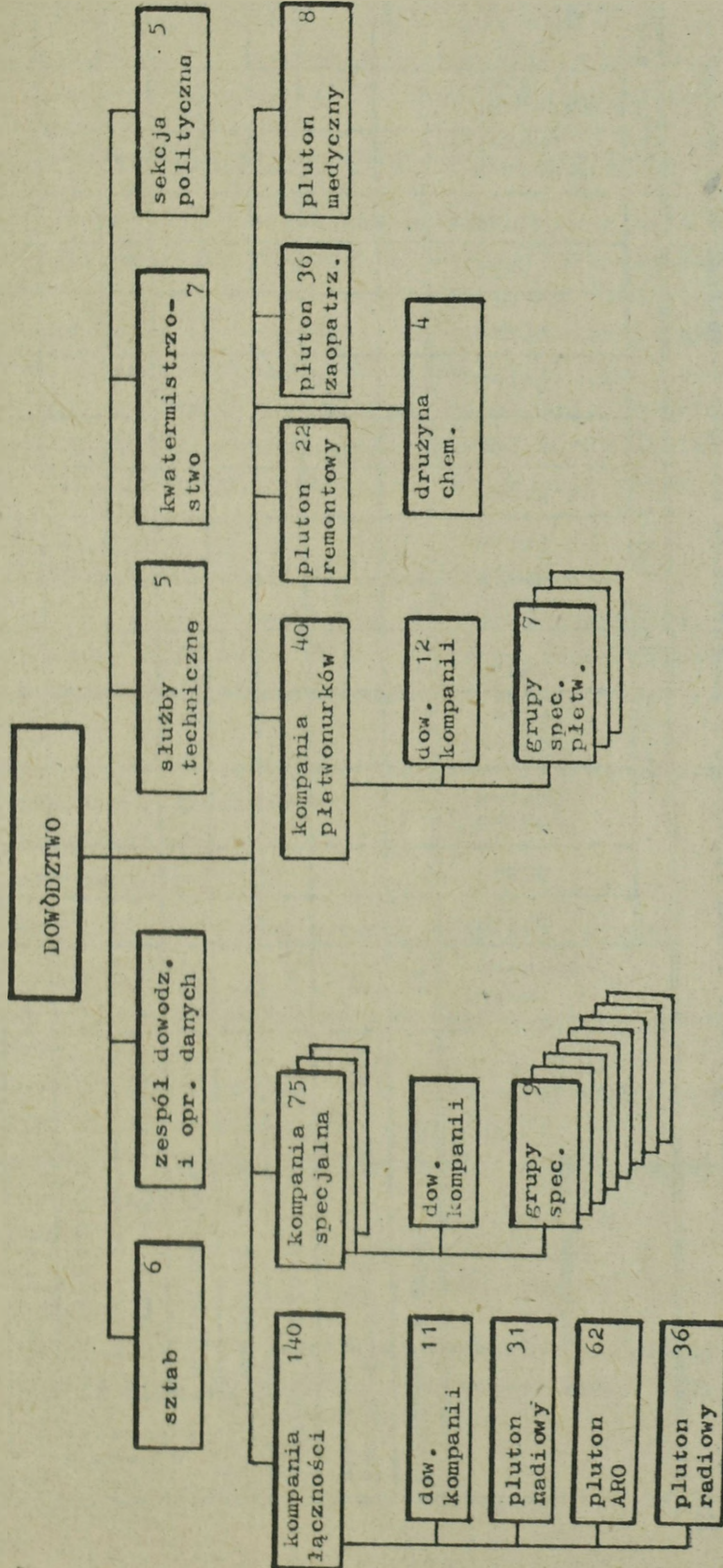

Tabela 4

Zestawienie stanu osobowego i zasadniczego sprzętu batalionu specjalnego

Wyszczególnienie	Stan osobowy	Sprzęt łączności i r/ei										Sprzęt sam					
		R-140	R-830	R-140/ R-140R	R-350/ R-354	R-352	R-809M	R-107	ARO K-5	ARO KU-7	R-128	R-254	AZS	NRP-4	Sam. osob. teren.	Sam. ciek. teren.	Sam. spec. teren.
Dowództwo i sztab batalionu	15						2							2			2
Zespół dowodzenia i opracowania danych	10						1										2
Drużyna chemiczna	4																
dowództwo kompanii	11						1							1			1
pluton radiowy	31	2	1	1/4			1							1		1	8
pluton aparat. radioodb.	62							3	2					2		1	7
pluton radiowy	36																2
Razem w kl	140	2	1	1/4			1	3	2				2	1	4	16	
Trzy kompanie specjalne	225							51	3					24		3	
Kompania plotwonurków	40							8	1					4		2	
Służby techniczne	27																4
Kwatermistrzostwo	51						1									1	3
Razem w bs	520	2	1	1/4			10	3	2	25	95	2	28	5	20	27	

Strukturę organizacyjną batalionu rozpoznania radioelektronicznego przedstawiono na schemacie 5. Natomiast zestawienie stanu osobowego i zasadniczego sprzętu oraz jego możliwości przedstawiono w tabelach 5 i 6.

3. Pododdziały rozpoznania wojsk raketowych i artylerii

Do prowadzenia rozpoznania wojsk raketowych i artylerii w armii są przeznaczone: armijny dywizjon rozpoznania artyleryjskiego /adra/ oraz dywizjon dowodzenia armijnej brygady artylerii armat /ABAA/. Pododdziały te prowadzą rozpoznanie na korzyść wojsk raketowych i artylerii ze stanowisk dowódczo-obszaryjnych, punktów obserwacyjnych, posterunków i placówek za pomocą przyrządów optycznych, elektroniczno-optycznych oraz stacji rozpoznania dźwiękowego, radiolokacyjnego i radiotechnicznego. Rozpoznanie mogą prowadzić także i artyleryjskie grupy rozpoznawcze.

a/ Armijny dywizjon rozpoznania artyleryjskiego:

- dowództwo, sztab, służby techniczne, kwatermistrzowskie;
- bateria dowodzenia w składzie dwóch plutonów topograficznych;
- bateria rozpoznania radiotechnicznego w składzie dwóch plutonów radiotechnicznych /NRS-1/;
- bateria rozpoznania dźwiękowego w składzie: pluton pomiaru dźwiękowego i pluton pomiaru rachunkowego;
- bateria meteorologiczna;
- pododdziały zabezpieczenia.

b/ Dywizjon dowodzenia armijnej brygady artylerii armat:

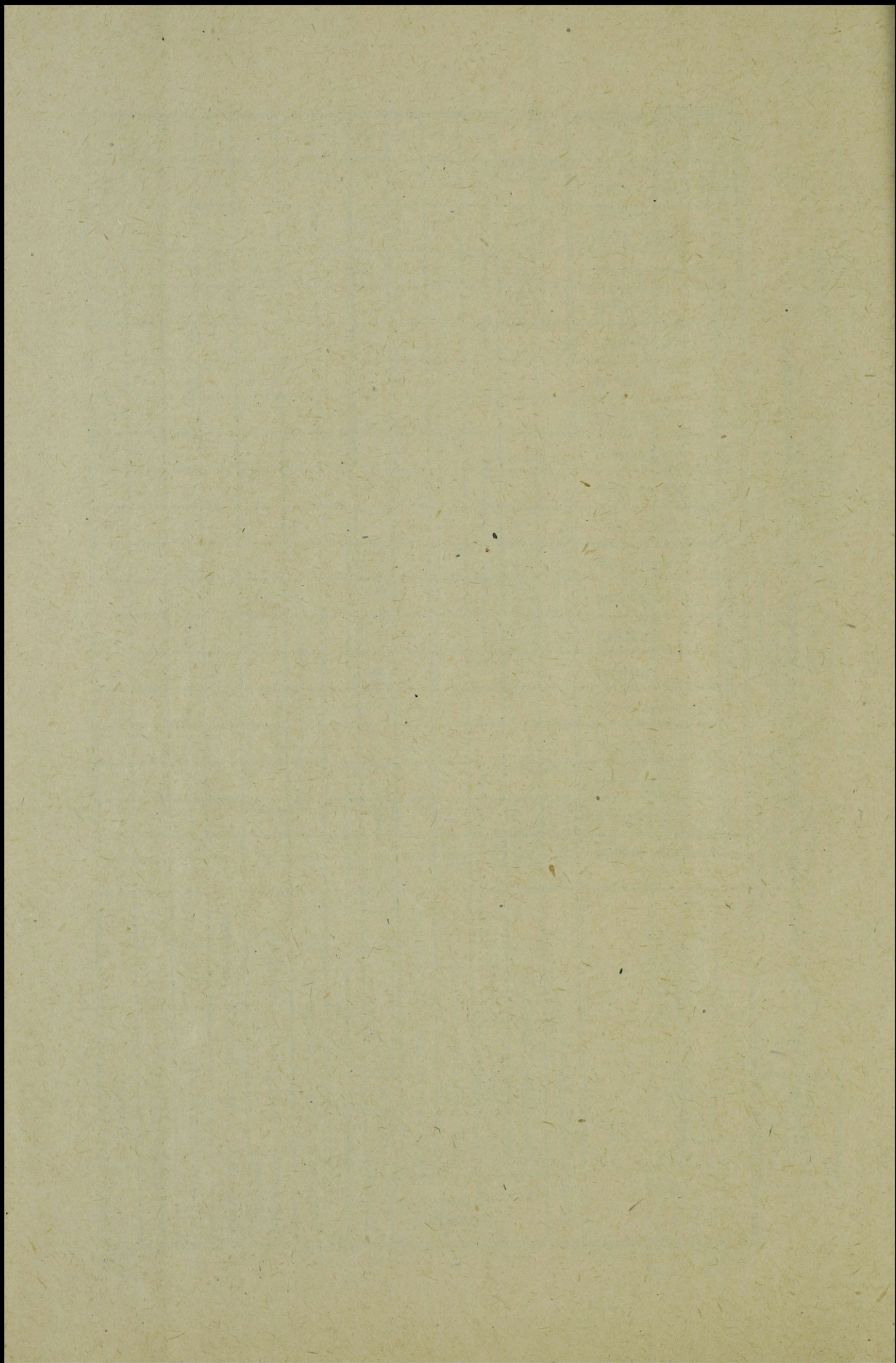
- dowództwo i sztab;
- bateria dowodzenia w składzie: pluton wzrokowego rozpoznania i pluton łączności;
- bateria rozpoznania w składzie: pluton topograficzny, pluton radiolokacyjny /SNAR/ i pluton radiotechniczny /NRS/;
- bateria rozpoznania dźwiękowego w składzie: pluton pomiaru dźwięku i pluton pomiaru rachunkowego;
- pluton saperów;
- pluton chemiczny;
- pluton gospodarczy.

Strukturę organizacyjną oraz zasadnicze wyposażenie pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego przedstawiono na schematach 6 i 7.

Tabela 5

Zestawienie stanu osobowego i zasadniczego sprzętu batalionu rozpoznania radioelektronicznego

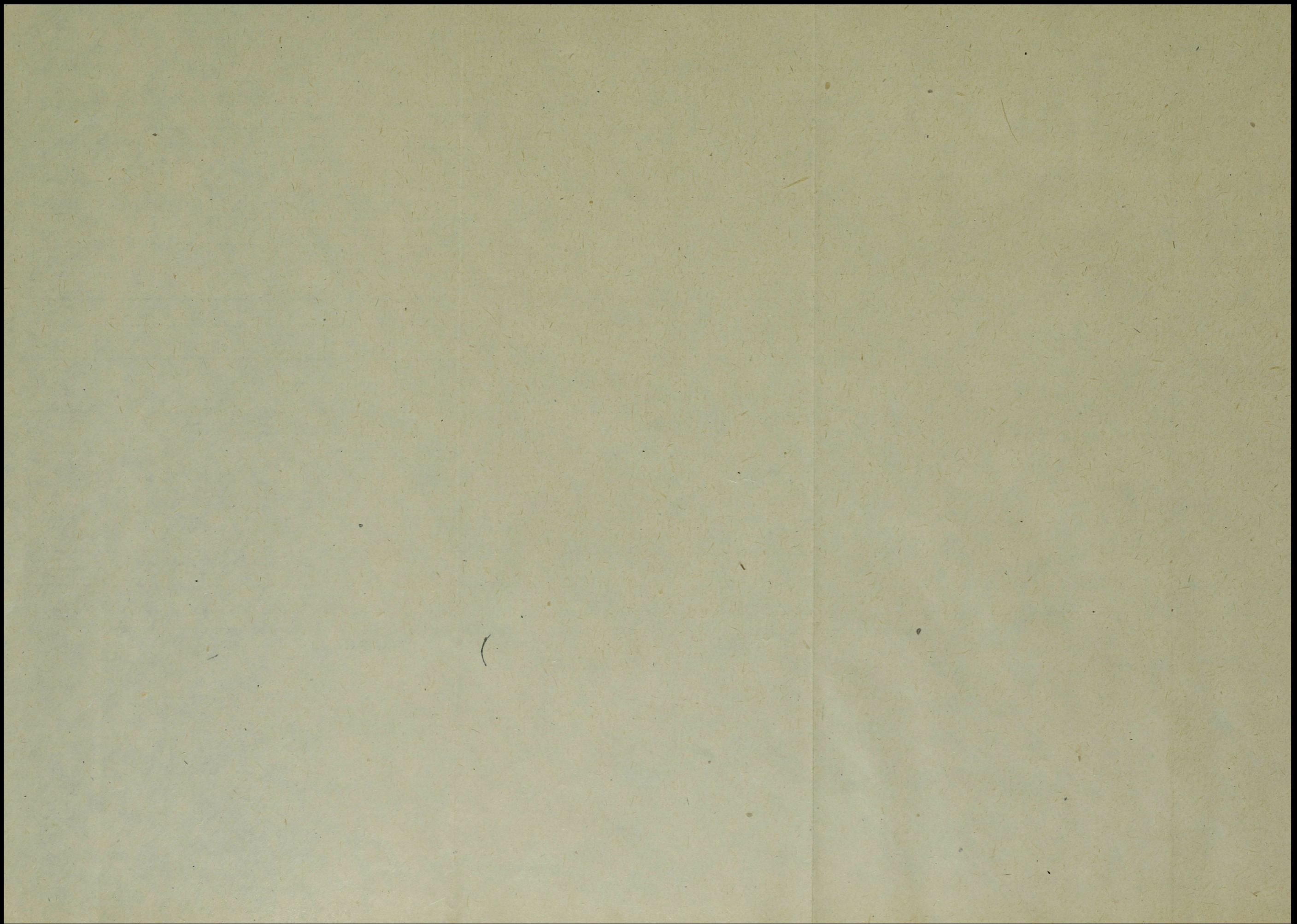
Wyszczególnienie	Stan osobowy	Sprzęt łączności i r/ol										Sprzęt sam.								
		R-140	R-140R	R-107	K-1	R-405	CRDK-4	Urządź. "P"	ARO K-2	ARO K-3	ARO K-12	ARO KU-4	R-359	R-363	RPS-5 M	R-343	R-344	Sam. osob. teren.	Sam. ciek.	Sam. specjalny
Dowództwo i sztab	19						1										2			2
dowództwo kompanii	6																1	1		
dwa plutony radiolin.	37					7														
dwa plutony radiowe	35	1	6																	7
pluton radiotelefoniczny	18		5					1												1
Razem w kl	98	1	6	5		7	1	1									1	2	15	
Grupa analizy danych	15																			
Kompania rozp. radiowego KF	86																			1
Kompania rozp. radioelektronicznego	75																			1
Kompania rozp. radioliniowego	49				7															1
Służby techniczne	25																			1
Kwatermistrzostwo	38																			1
Razem:	405	1	6	5	7	7	1	1	3	3	1	2	4	4	4	3	2	7	22	54

Środki i możliwości batalionu rozpoznania radiotelegraficznego

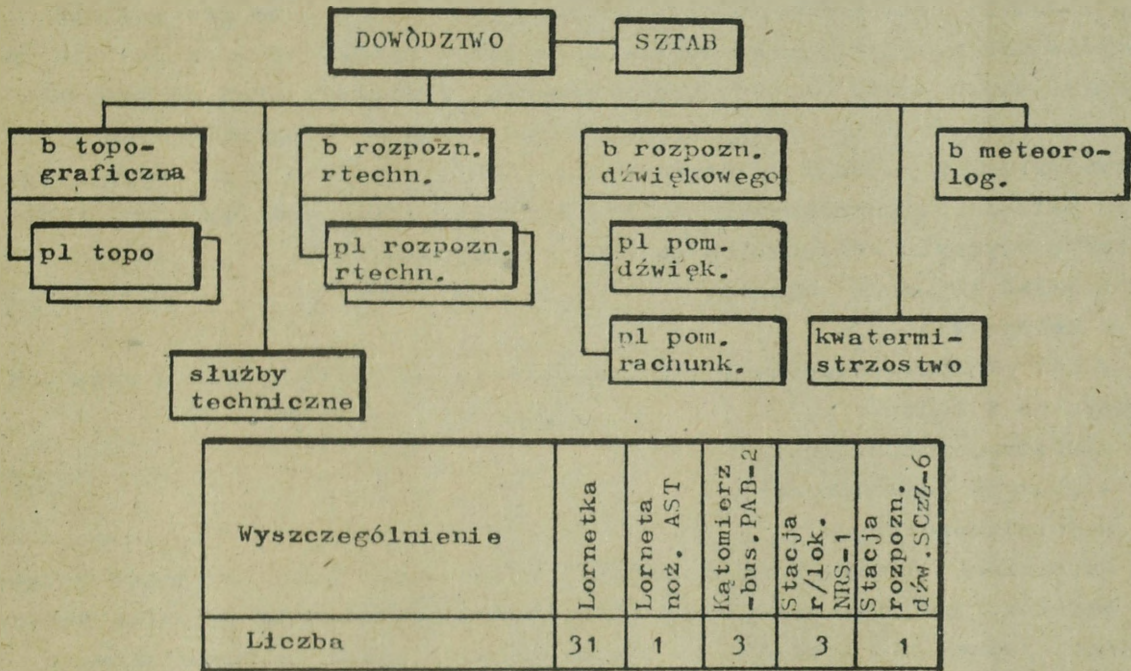
Pod-oddział	Zakres działania	Organizuje elementy rozp. r/elekt.	Środki rozp. r/elekt.					Możliwości rozpoznawcze								Wykrycie pracy, rozpoznanie i lokalizacja stacji radiolokacyjnych /w ciągu godz./		
			Typ	Liczba stacji	Liczba stanowisk	Liczba urządzeń odbiorczych	Głębokość rozp. /w km/	poszukiwania i wykrywania pracy rdst. /w ciągu godz./		przechwyty ciągłego /relacji/		śledzenia /relacji/ godz./		namierzania radiowego /rdst/ godz./			łączn. r/lin.	
								KF	UKF	KF	UKF	KF	UKF	KF	UKF		liczba relacji	liczba kanałów
Kompania rozp. radiowego KF	rozp. łączn. radiowej KF	radiowe centrum rozp.	ARO-K2	3	12	12	100	24		4		8-20						
			ARO-K3	3	12	24	100	84		7		14-35						
			ARO-K12	1	1	1	100					2-5						
Kompania rozp. radiotelegraficznego	rozp. łączn. radiowej UKF oraz systemów r/lok	poster. nam.	R-359	4	8	8	100						20-30					
		radiowe centrum rozp.	ARO-K4	2	8	12	30	20	36		5	2-5	4-10					
		poster. nam.	R-363	4	4	12	30		48			3-20			20-30			
	poster. rozp. systemów r/lok	RPS-5M	4	4	4	50-70										10		
Kompania rozp. r/lin	rozp. łączn. r/lin	poster. rozp. łączn. r/lin	R-343	3	3	3	40								3	12-24		
			R-344	2	2	2	40								2	8-16		
OGÓLEM																		

x/ W naliczeniach przyjęto, że z ogólnej liczby stanowisk /odbiorników/ wydziela się 1/3 na poszukiwanie i wykrywanie pracy radiostacji, 1/3 na przechwyt ciągły i 1/3 na śledzenie pracy. Liczba wykrywanych radiostacji nie obejmuje namierzania.

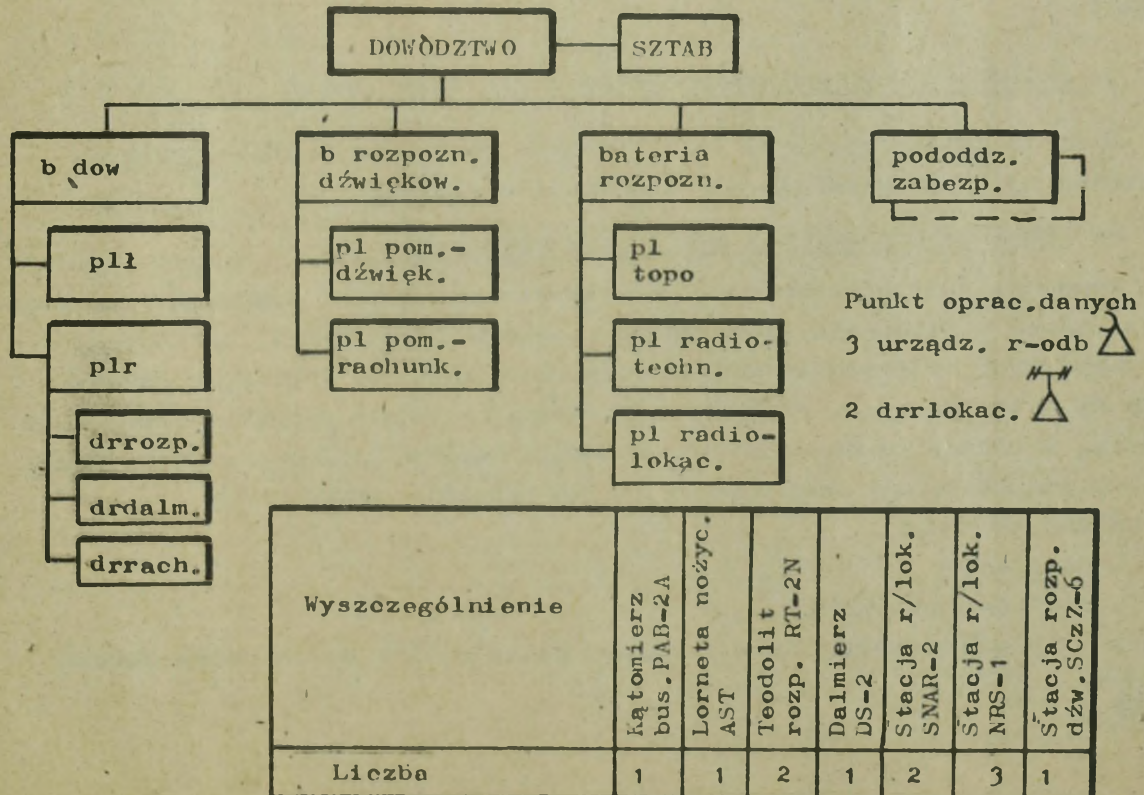
Schemat 6

Struktura organizacyjna oraz zasadnicze wyposażenie armijnego dywizjonu rozpoznania artyleryjskiego /adra/

Schemat 7

Struktura organizacyjna oraz zasadnicze wyposażenie dywizjonu dowodzenia armijnej brygady artylerii armat

4. Pododdziały rozpoznania wojsk inżynieryjnych

Na szczeblu armii ogólnowojskowej występuje brygada saperów, w której składzie jest kompania rozpoznania, przeznaczona do prowadzenia rozpoznania inżynieryjnego terenu oraz sił i środków nieprzyjaciela na korzyść wojsk armii poprzez organizowanie: inżynieryjnych posterunków obserwacyjnych /IPO/, inżynieryjnych posterunków fotograficznych /IPF/, inżynieryjnych patroli rozpoznawczych /IPR/, samodzielnych inżynieryjnych patroli rozpoznawczych /SIPR/, inżynieryjnych grup wypadowych /IGW/ i inżynieryjnych oficerskich patroli rozpoznawczych.

W skład kompanii wchodzi:

- dowództwo;
- dwa plutony rozpoznania inżynieryjnego, każdy w składzie czterech drużyn po 5 ludzi;
- drużyna radiotechniczna;
- drużyna gospodarcza;
- fotolaboratorium.

Na szczeblu armii, oprócz kompanii rozpoznania inżynieryjnego brygady saperów, znajduje się pluton rozpoznania inżynieryjnego pułku pontonowego, jednak nie prowadzi on rozpoznania w ramach ogólnowojskowego systemu rozpoznania armii, ale rozpoznanie techniczne wyłącznie na korzyść organicznego pułku.

Strukturę organizacyjną oraz zasadnicze wyposażenie kompanii rozpoznania inżynieryjnego armijnej brygady saperów przedstawiono na schemacie 8.

5. Pododdziały rozpoznania skażeń wojsk chemicznych

W armii ogólnowojskowej jest kompania rozpoznania skażeń brygady chemicznej i klucz śmigłowców rozpoznania skażeń.

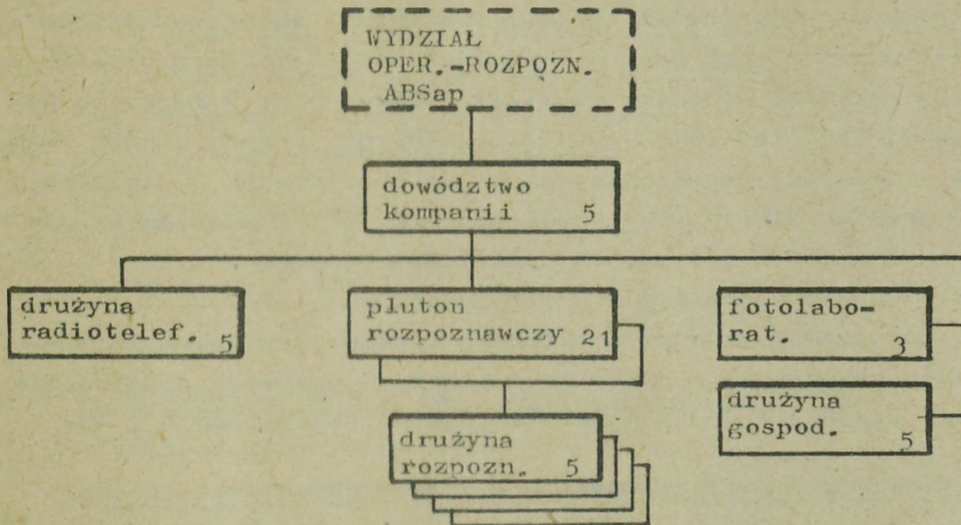
a/ Kompania rozpoznania skażeń brygady chemicznej

Kompania jest przeznaczona do wykonywania zadań w zakresie rozpoznania skażeń w interesie głównego zgrupowania wojsk armii, zwłaszcza: w zapasowych rejonach ABROT, na drogach marszu, na rubieży wprowadzenia do bitwy drugiego rzutu i na przeprawach przez szerokie przeszkody wodne. W szczególnych wypadkach kompania realizuje swoje zadania wspólnie z pododdziałami rozpoznania skażeń związków taktycznych.

Skład kompanii:

- dowództwo;
- drużyna łączności;
- trzy plutony rozpoznania skażeń po 4 drużyny rozpoznania skażeń

Struktura organizacyjna oraz zasadnicze wyposażenie kompanii rozpoznania inżynierskiego armijnej brygady saperów

Stan osobowy					W y p o s a ż e n i e								
Oficerowie	Chorążowie	Podoficerowie	Szeregowi	RAZEM	R-107	R-126	Zest. pletwon.	Elektr. 0,5kW	MAW	Dalmierz PBU	Aparat dalekiego fotografowania	Sam. osob. - ter.	Sam. ciężar.
4	1	8	47	60	3	6	2	1	2	1	1	1	6

Wyposażenie: drużyny rozpoznania inżynierskiego:

- zestaw KR-m-4 - 1 kpl.
 - wykrywacz W-3P - 2 szt.
 - wykrywacz W-4P - 1 szt.
 - dalmierz DSP-30 - 1 szt.
 - przyrząd inż. rozp. PIR - 1 szt.
 - zestaw pletwon. - 3 kpl.
 - zestaw do ozn. pół min. - 1 kpl.
- plutonu rozpoznania inżynierskiego:
- PBU - 1 szt.
 - PDF - 1 szt.
 - zest. do rozp. dróg, mostów, przepraw - 1 kpl.
 - zest. do oznakow. pół minowych - 1 kpl.
 - zest. do oznakow. przepraw - 1 kpl.
 - zest. pletwonurka - 1 kpl.
- oraz wyposażenie drużyn.

w składzie czterech chemików - zwiadowców;

- pluton kontroli dozometrycznej w składzie 4 drużyny po czterech chemików - zwiadowców;

- drużyna remontu sprzętu chemicznego;

- drużyna remontu samochodowego;

- drużyna gospodarza.

b/ Klucz śmigłowców rozpoznania skażeń eskadry dowództwa armii

Klucz śmigłowców rozpoznania skażeń wchodzący w skład eskadry do - wództwa armii, przeznaczony jest do: rozpoznawania skażeń promienio - twórczych w planowanych rejonach rozmieszczenia wojsk, w rejonach węzłów komunikacyjnych, lotnisk i urządzeń tyłowych; rozpoznawania rejonów wybuchów jądrowych; określania rozmiarów i położenia rozległych stref skażeń promieniotwórczych; kontrolowania spadku mocy dawki promieniowania na drogach i w rejonach uprzednio rozpoznanych.

W skład klucza rozpoznania skażeń wchodzi 3 śmigłowce Mi-2.

Strukturę organizacyjną oraz zasadnicze wyposażenie kompanii rozpoznania skażeń brygady chemicznej oraz klucza śmigłowców rozpoznania skażeń eskadry dowództwa armii przedstawiono na schematach 9 i 10.

6. Możliwości organizacji elementów rozpoznawczych na szczeblu armii

Z etatowych sił i środków rozpoznania na szczeblu armii można zorganizować następujące elementy rozpoznawcze:

a/ z batalionu specjalnego

- zespół dowodzenia grupami specjalnymi /ZDGS/;
- 28 grup specjalnych /w tym 12 grup wzmocnionych parą pletwonurków/ lub 24 grupy specjalne i 4 grupy pletwonurków;

b/ z batalionu rozpoznania radioelektronicznego

ze składu dowództwa i sztabu:

- grupę analizy danych /GAD/ batalionu, w której znajduje się jedna aparaturowa radioodbiorcza ARO - K 12 do odbioru danych z rozpoznania powietrznego;

z kompanii rozpoznania radiowego KF:

- radiowe centrum rozpoznawcze /RCO/ batalionu w składzie:
/3 x ARO - K2 i 2 x ARO - K3/ - 20 stanowisk rozpoznawczych;

- 4 posterunki namierzania radiowego KF /R-359/;

z kompanii rozpoznania radioelektronicznego:

- radiowe centrum rozpoznawcze UKF /20-100 MHz/ w składzie /2 x ARO - KI 4/ - 10 stanowisk rozpoznawczych;

- 4 posterunki namierzenia radiowego UKF /R-363/;
- 4 posterunki rozpoznania stacji radiolokacyjnych /sieć rozpoznania systemów radiolokacyjnych strefy taktycznej/;
- z kompanii rozpoznania łączności radioliniowej:
 - grupę analizy danych /GAD/;
 - 3 posterunki rozpoznania łączności radioliniowej /R-343/;
 - 2 posterunki łączności radioliniowej /R-344/;
- c/ z armijnego dywizjonu rozpoznania artyleryjskiego
 - 2 zespoły stacji radiolokacyjnych /NRS-1/;
 - 6 placówek rozpoznania dźwiękowego;
 - 3 posterunki meteorologiczne;
- d/ z dywizjonu dowodzenia /ABAA/
 - 6 placówek rozpoznania dźwiękowego;
 - 3 artyleryjskie punkty obserwacyjne;
 - 2 posterunki radiolokacyjne /SNAR-2 lub SNAR-10/;
- e/ z kompanii rozpoznania inżynierskiego /ABSap/
 - jedno fotolaboratorium;
 - 4 inżynierskie patrole rozpoznawcze /IPR/ lub 2 inżynierskie posterunki obserwacyjne /IPO/ i samodzielny inżynierski patrol rozpoznawczy /SIPR/;
- f/ z kompanii rozpoznania skażeń /ABChem/
 - 12 patroli rozpoznania skażeń;
- g/ z klucza śmigłowców rozpoznania skażeń
 - 3 powietrzne patrole rozpoznania skażeń.

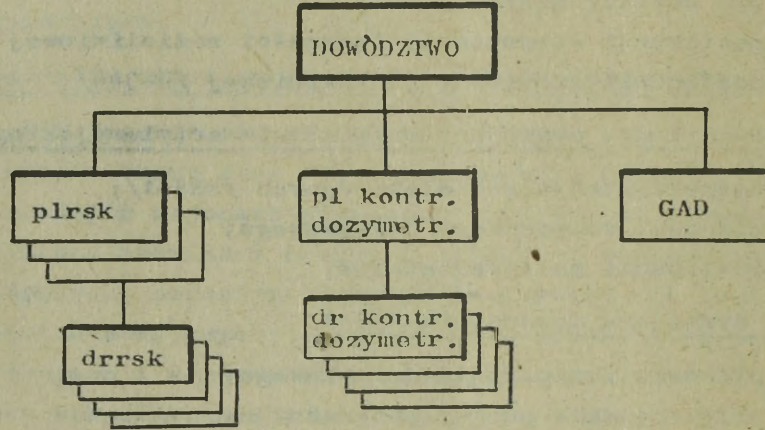
Możliwości lotnictwa rozpoznawczego, które będzie prowadzić rozpoznanie na korzyść armii ogólnowojskowej, omówiono w rozdziale IV. Natomiast możliwości bojowe i podstawowe normy operacyjno-taktyczne grup specjalnych przedstawiono w załączniku 1.

IV. SIŁY I ŚRODKI ROZPOZNANIA FRONTU

Na szczeblu frontu znajdują się następujące siły i środki rozpoznania: pułk rozpoznania radiowego, pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych, batalion szturmowy oraz siły i środki rozpoznania rodzajów wojsk^{x/} i wojsk lotniczych frontu. Ponadto front dysponuje odpowiednimi

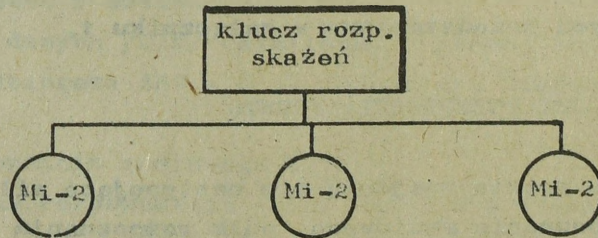
^{x/Z uwagi na to, że siły i środki rozpoznania związków taktycznych i oddziałów rodzajów wojsk frontu mają struktury organizacyjne oraz możliwości w zakresie rozpoznania zbliżone do sił i środków rozpoznania rodzajów wojsk w armii, w niniejszym opracowaniu nie omawia się ich.}

Struktura organizacyjna i zasadnicze wyposażenie kompanii rozpoznania skażeń brygady chemicznej armii

Wyszczególnienie	Oficerowie i chorążowie	Podoficerowie	Szeregowi	RAZEM	Karabinek granatnik RKM	Pistolet maszynowy	Radiostacja KF	Zespół urządzeń do rozpoznania skażeń na sam. opanc.	Warsztat naprawczy cechowniczy RCM-1	Warsztat B-1/sam.	Kuchnia	Sam. osob.-teren.	Sam. ciężar.-szos.	Samochody różne	Przyczepa transportowa	Przyczepy różne
Liczba	6	19	51	76	16	48	1	13	1	1	1	4	3	15	2	2

Struktura organizacyjna i zasadnicze wyposażenie klucza śmigłowców rozpoznania skażeń eskadry dowództwa armii

Wyszczególnienie	Oficerowie	Podoficerowie	Szeregowi	RAZEM	Mi-2	Sam. spec.	Sam. ciężar. Rentgenometr DP-3 na Mi-2
Liczba	4	4	7	15	3	1	2

siłami i środkami operacyjnego wywiadu agenturalnego^{x/}.

Do etatowych komórek rozpoznawczych na szczeblu frontu należą:

- zarząd rozpoznawczy sztabu frontu;
- oddział rozpoznawczy szefostwa wojsk raketowych i artylerii frontu;
- wydział rozpoznawczy szefostwa wojsk inżynierskich frontu;
- wydział rozpoznawczy szefostwa wojsk chemicznych frontu.

Zarząd rozpoznawczy sztabu frontu kieruje bezpośrednio podległymi siłami i środkami rozpoznania frontu oraz koordynuje działalność rozpoznawczą armii, wojsk lotniczych frontu i rodzajów wojsk.

W skład zarządu rozpoznawczego sztabu frontu wchodzi:

- a/ oddział rozpoznania:
 - wydział planowania;
 - wydział kierunków;
- b/ oddział informacji:
 - wydział analizy i oceny nieprzyjaciela;
 - wydział kierunków;
- c/ oddział rozpoznania radioelektronicznego;
- d/ oddział rozpoznania specjalnego;
- e/ oddział rozpoznania agenturalnego;
- f/ wydział łączności i informatyki;
- g/ wydział łączności specjalnej /TD/.

1. Pułk rozpoznania radiowego

Pułk rozpoznania radiowego jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania radiowego w zakresach fal krótkich i ultrakrótkich w pasie operacji frontu.

Pułk składa się z: dowództwa, sztabu, grupy analizy danych, dwóch batalionów rozpoznania radiowego, plutonu rozpoznania radioliniowego oraz pododdziałów zabezpieczenia. Pododdziały pułku są wyposażone w aparaturę radioodbiorniczą, namierniki radiowe i stacje rozpoznania radioliniowego.

Strukturę organizacyjną pułku rozpoznania radiowego przedstawiono na schemacie 11, a jego środki i możliwości w tabeli 7.

2. Pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych

Pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania systemów radiolokacyjnych bliskiego i dalekiego zasięgu oraz systemów radionawigacyjnych, a także radiolokacyj-

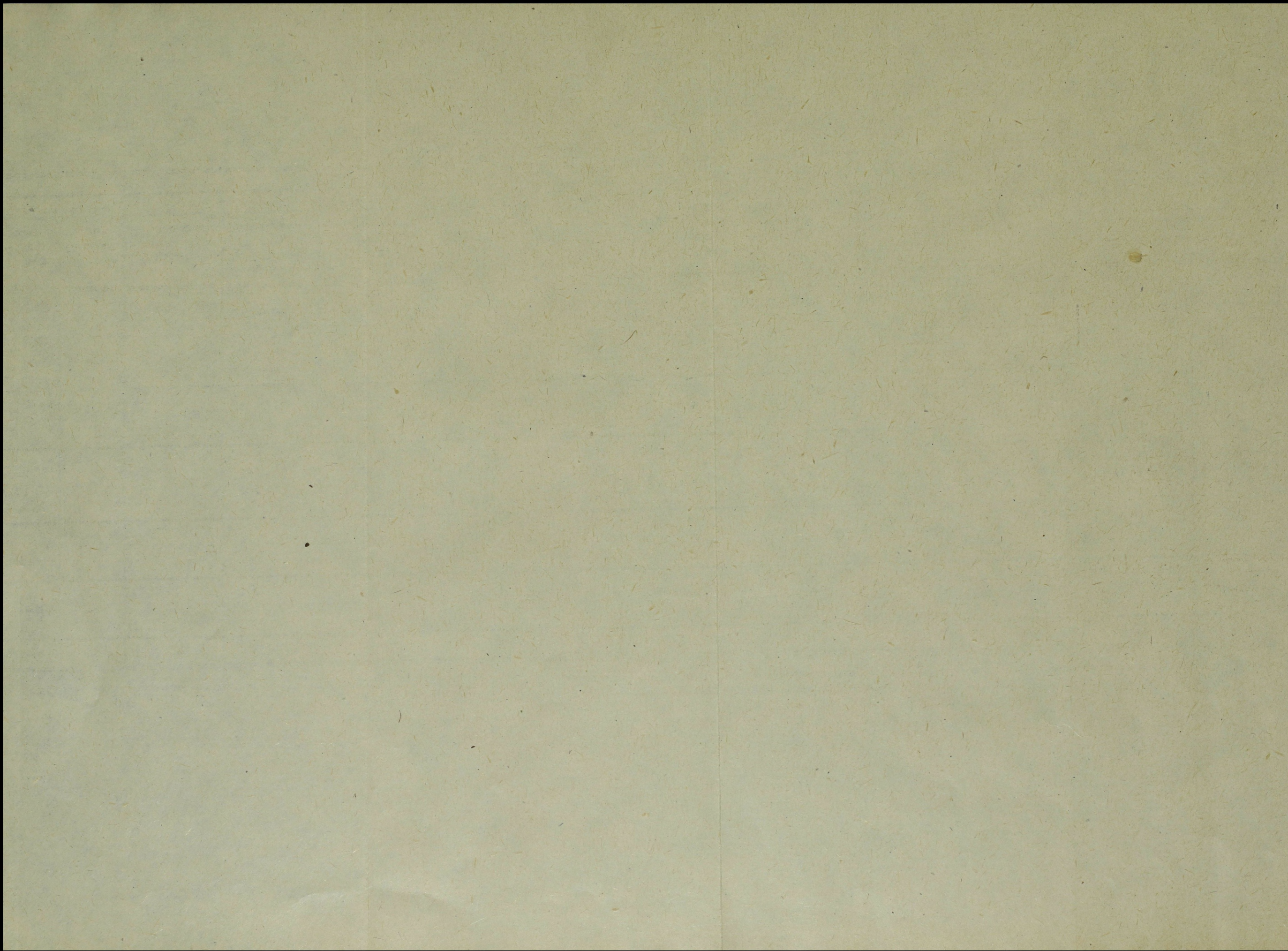
x/ Nie omawiane w niniejszym materiale.

Tabela 7

Środki i możliwości pułku rozpoznania radiowego

Pododdział	Zakres działania	Organizuje elementy rozpoznania r/elektr.	Środki rozp. r/elektr.			Możliwości rozpoznania					łączności r/lin		
			Typ	Liczba stacji	Liczba stanowisk	Liczba urządzeń odbiorczych	Głębokość rozpoznania /w km/	łączności radiowej			liczba relacji	liczba kanałów	
							poszukiwania i wykrywania pracy rdst w ciągu godz.	przechwytu ciągłego /relacji/	śledzenia /relacji/ godz./	namierzania /rdst/ godz./			
Pierwszy batalion rozpoznania radiowego	rozpoznanie łączności radiowej KF	radiowe centrum rozpozna- wcze /RCR/	ARC-K2	4	16	16	do 1000	30	6	10-25			
			ARC-K3	2	8	14	do 1000	60	5	10-25			
			ARC-K8	2	6	6	do 1000	12	2	4-10			
			ARC-K9	1	3	3	do 1000	6	1	2-5			
			ARC-K12	1	1	1	do 1000			2-5			
			ARC-K14	2	8	8	do 1000	60	3	4-10			
		posterunki namierzania radiowego	R-359	4	8	8	do 1000			20-30			
Drugi batalion rozpoznania radiowego	rozpoznanie łączności radiowej KF	radiowe centrum rozpoznaw- cze /RCR/	ARC-K2	4	16	16	do 1000	30	6	10-25			
			ARC-K3	2	8	14	do 1000	60	5	10-25			
			ARC-K12	1	1	1	do 1000			2-5			
			ARC-K14	2	8	8	do 1000	40	3	6-15			
		posterunki namierzania radiowego	R-359	4	8	8	do 1000			20-30			
Pluton rozpoznania r/lin.	rozpoznanie łączności r/lin.	posterunki rozp. łączn. r/lin.	R-344	2	2	2	do 40				2	8-16	
OGÓLEM:			R-344	31	93	105		298	31	60-150	40-60	2	8-16

UWAGA: W rozliczeniach przyjęto, że z ogólnej liczby stanowisk /odbiorników/ wydziela się 1/3 na poszukiwanie i wykrywanie pracy radiostacji, 1/3 na przechwyt i 1/3 na śledzenie pracy. Liczba wykrywanych radiostacji nie obejmuje namierzania.

nych stacji pokładowych nieprzyjaciela.

Pułk składa się z: dowództwa, sztabu, grupy analizy danych, dwóch batalionów rozpoznania systemów radiolokacyjnych oraz pododdziałów zabezpieczenia. Pododdziały pułku są wyposażone w stacje rozpoznania systemów radiolokacyjnych, stacje rozpoznania systemów radionawigacyjnych, aparatownie radioodbiornicze oraz namierniki radiowe.

Strukturę organizacyjną pułku rozpoznania systemów radiolokacyjnych przedstawiono na schemacie 12, zaś jego środki i możliwości w tabeli 8.

3. Batalion szturmowy

Batalion szturmowy jest przeznaczony do prowadzenia rozpoznania, działań dywersyjnych i oddziaływania psychologiczno-propagandowego na tyłach nieprzyjaciela w pasie działania frontu. Batalion jest również przeznaczony do wykonywania zadań o szczególnym charakterze, np. nawiązywania kontaktów z przedstawicielami ruchu oporu. Specyfika działań batalionu polega głównie na prowadzeniu samodzielnych działań przez grupy specjalne w osamotnieniu i całkowitej izolacji od wojsk własnych, bezpośrednio w ugrupowaniu i na tyłach nieprzyjaciela, w warunkach jego ilościowej i technicznej przewagi.

Grupy specjalne batalionu szturmowego działają w pasie frontu na głębokość do 600 i więcej km od rubieży walczących wojsk.

Batalion szturmowy składa się z: dowództwa, sztabu, kompanii łączności, trzech kompanii specjalnych, kompanii specjalnej pływonurków oraz pododdziałów zabezpieczenia. Batalion jest wyposażony w radiostacje KF i UKF, nadajniki radiowe, odbiorniki radiowe, aparatownie radioodbiornicze, urządzenia namierzania radiowego i spadochronowego.

Strukturę organizacyjną batalionu szturmowego, jego stan osobowy i zasadniczy sprzęt łączności przedstawiono na schemacie 13.

Możliwości i podstawowe normy operacyjno-taktyczne grup specjalnych przedstawiono w załączniku 1.

4. Siły i środki rozpoznania wojsk lotniczych frontu

Rozpoznanie powietrzne na korzyść frontu i armii prowadzą wojska lotnicze frontu etatowymi i nieetatowymi siłami i środkami rozpoznania. Do etatowych jednostek lotnictwa rozpoznawczego frontu przeważnie należą: jeden pułk lotnictwa rozpoznania operacyjnego /bombowo-rozpoznawczego/ i dwa pułki lotnictwa rozpoznania taktycznego.

Lotnictwo rozpoznania operacyjnego wykorzystuje się centralnie na szczeblu frontu.

Lotnictwo rozpoznania taktycznego wykorzystuje się również w sposób scentralizowany na szczeblu frontu z możliwością wydzielenia odpowied-

Struktura organizacyjna pułku rozpoznania systemów radiolokacyjnych

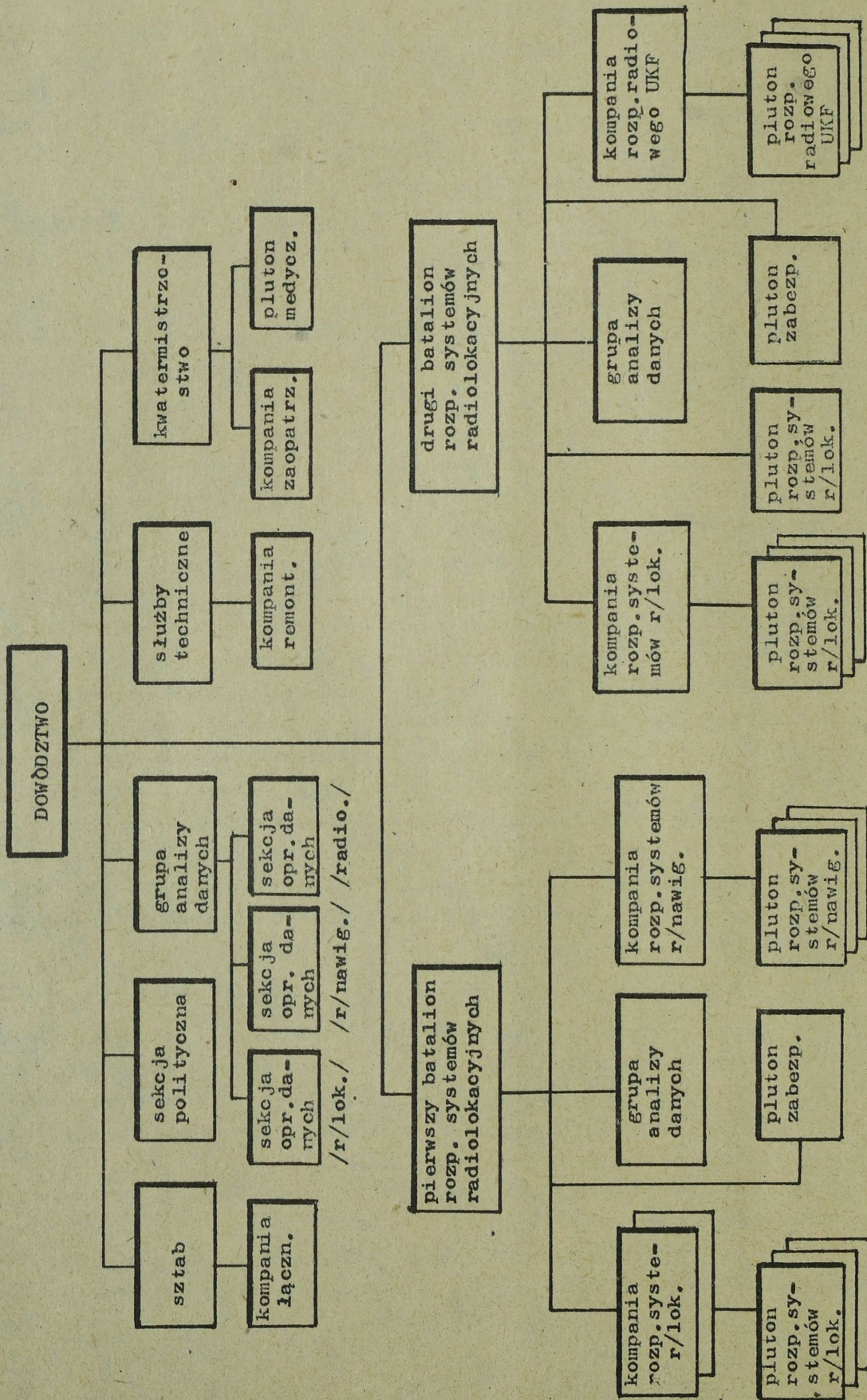
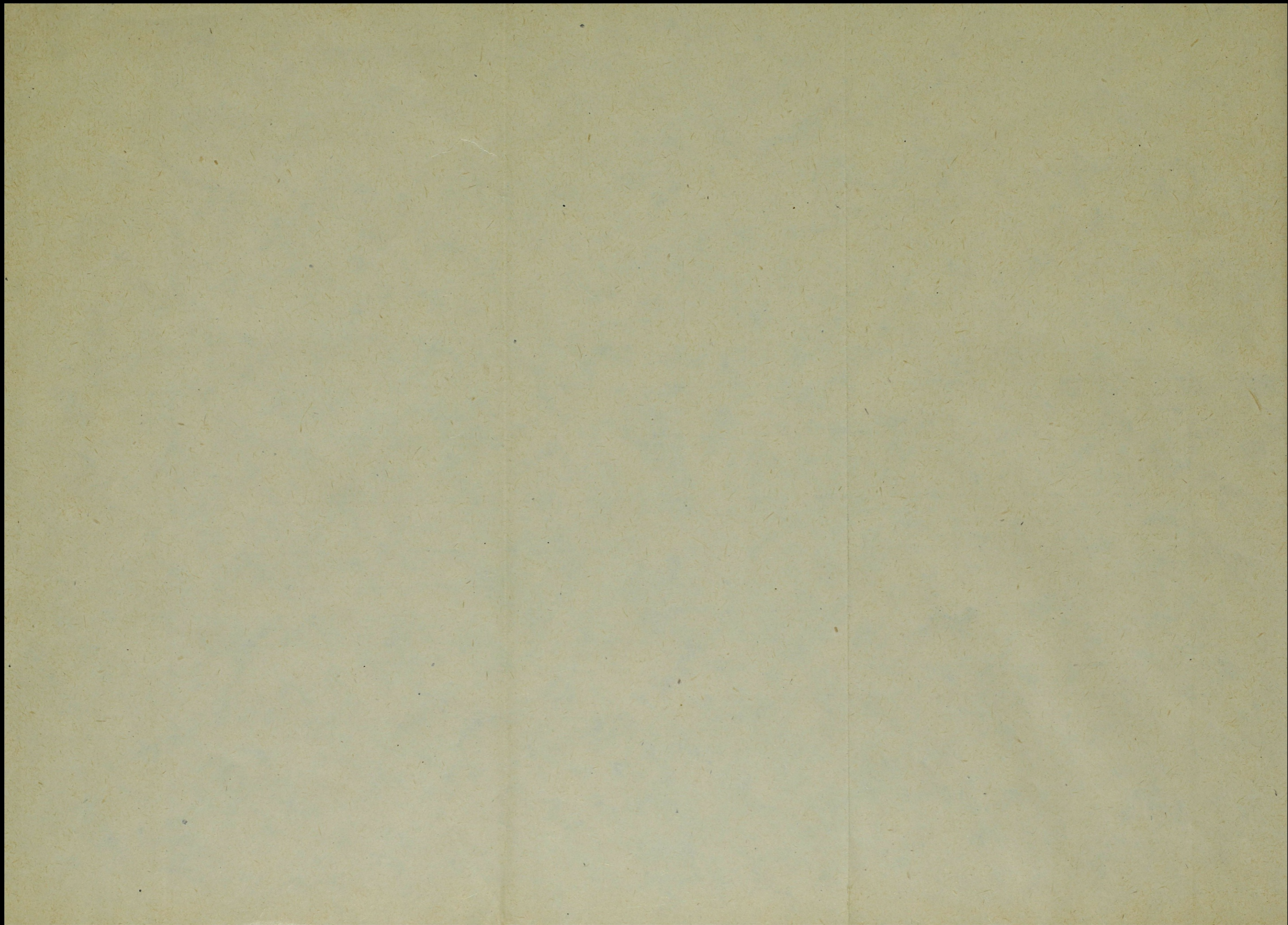

Tabela 8

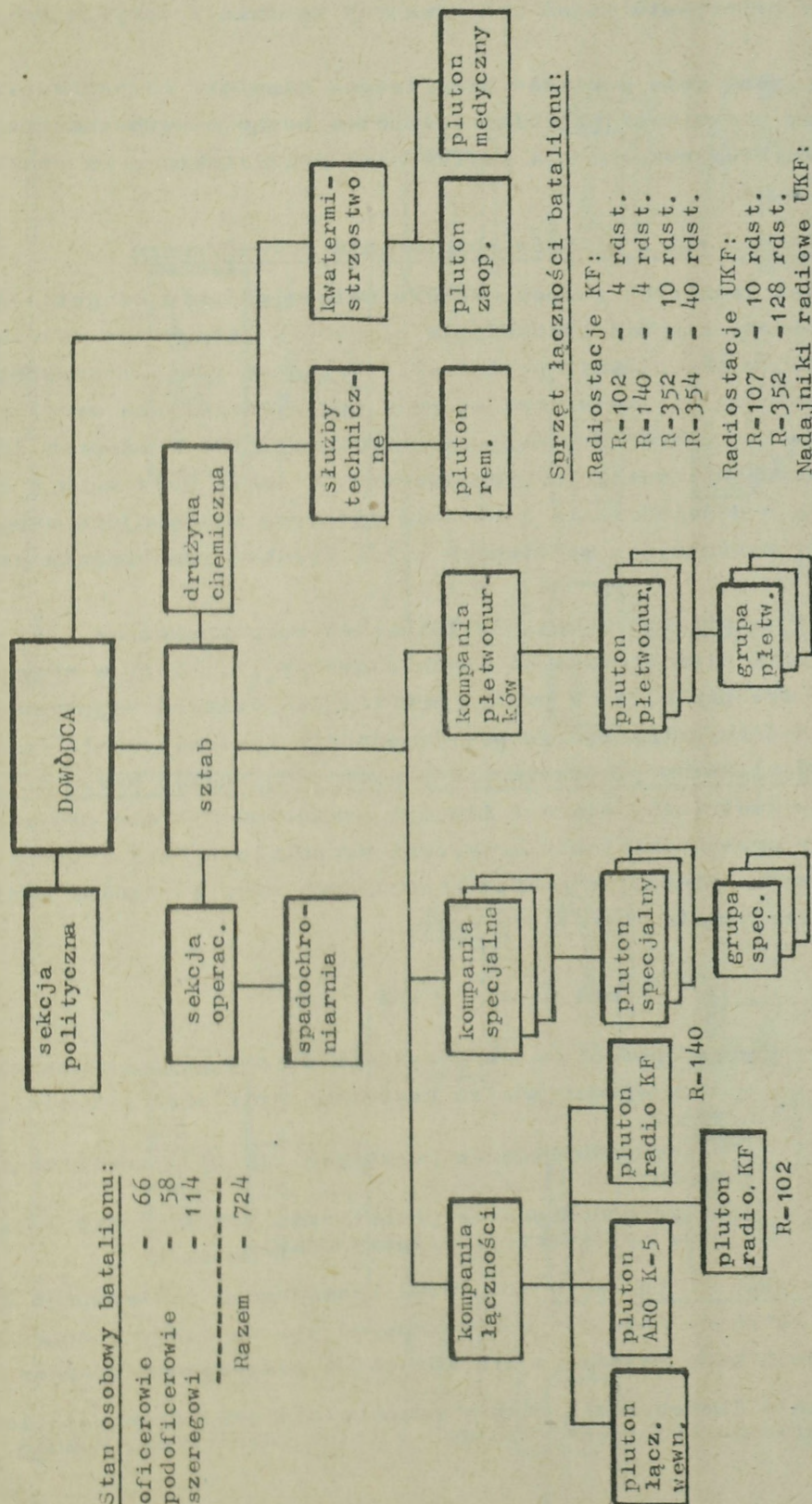
Środki i możliwości pułku rozpoznania systemów radiolokacyjnych

Pododdział	Zakres działania	Organizuje elementy rozpoznania radioelektronicznego	Środki rozp. r/elektr.				Możliwości rozpoznawcze											
			Typ	Liczba stacji	Liczba stanowisk	Liczba urządzeń odbiorczych	Głębokość rozpoznania /w km/	stacji r/lok			stacji r/nawig.		łącz. radiowej UKF ^{x/}					
								Wykrycie, rozp. pracy i lokalizacja stacji r/lok /stacji/godz./			Wykrycie, rozp. pracy i lokalizacja stacji r/nawig. /stacji/godz./		poszukiwania, wykrywania pracy radiostacji r/dst./godz./		przechwyty ciągłego /relacji/ śledzenia /relacji/godz./		namierzania radiowego /rdst/godz./	
Pierwszy batalion rozpoznania systemów r/lok	rozp. naziemnych stacji r/lok. rozmieszczenia w strefie operac. oraz stacji r/nawig.	poster. rozp. systemów r/lok	SDR	6	6	6	do 400	6										
		poster. rozp. systemów r/nawig.	R-391	3	9	9					do 10							
Drugi batalion rozpoznania systemów r/lok	rozp. naziemnych stacji r/lok rozmieszczonych w strefie taktycznej oraz stacji r/lok i rdst. zamontowanych na samolotach	poster. rozp. systemów r/lok	RPS-6	6	6	6	50-70			10								
		poster. rozp. stacji r/lok	POST	6	6	6	do 300				do 10							
		i rdst. UKF	R-307	6	6	6												20-30
		zamontowanych na samolotach	R-308	6	6	6												20-30
		ARG-U2		2	10	12							40	4	8-20			
OGÓŁEM				35	49	51			6	10	10	10	40	4	8-10	40-60		

x/ W naliczeniach przyjęto, że z ogólnej liczby stanowisk /odbiorników/ wydziela się 1/3 na poszukiwanie i wykrywanie pracy radiostacji, 1/3 na przechwyty ciągły i 1/3 na śledzenie pracy. Liczba wykrywanych radiostacji nie obejmuje namierzania.

Struktura organizacyjna i stan osobowy oraz sprzęt łączności batalionu szturmowego

Stan osobowy batalionu:

oficerowie	-	66
podoficerowie	-	58
szeregowi	-	114
Razem	-	724

Sprzęt łączności batalionu:

- Radiostacje KF:
- R-102 - 4 rdst.
 - R-140 - 4 rdst.
 - R-352 - 10 rdst.
 - R-354 - 40 rdst.
- Radiostacje UKF:
- R-107 - 10 rdst.
 - R-352 - 128 rdst.
- Nadajniki radiowe UKF:
- R-128 - 87 nad.
- Odbiorniki radiowe UKF:
- R-254 - 135 odb.
- Aparaturnie radioodbiornicze:
- ARO-K5 - 4 apar.
- Urządzenia namierzania radiowego:
- E-348 - 47 urządz.

niego limitu armiom ogólnowojskowym /pancernym/. Zawsze jednak obowiązuje zasada priorytetu zadań wykonywanych zgodnie z decyzją dowódcy frontu.

Ponadto front może posiadać bezpilotowe samoloty rozpoznawcze.

Strukturę organizacyjną pułku lotnictwa bombowo-rozpoznawczego i pułku lotnictwa rozpoznania taktycznego przedstawiono na schematach 14 i 15.

5. Możliwości sił i środków rozpoznania powietrznego

Możliwości lotnictwa rozpoznawczego zależą głównie od gotowości bojowej jednostek, stopnia wyszkolenia personelu latającego, właściwości technicznych /w tym głównie pokładowych urządzeń rozpoznawczych/, sytuacji na polu walki /zwłaszcza stopnia przeciwdziałania systemu OPL nieprzyjaciela/, charakteru rozpoznawanych obiektów i stopnia ich maskowania, warunków atmosferycznych, terenu, a także pory roku i doby.

W oparciu o doświadczenia i badania ustalono następujące współczynniki i normy warunkujące możliwości sił i środków rozpoznania powietrznego.

Sprawność techniczna samolotów lotnictwa rozpoznawczego jest określana współczynnikiem sprawności technicznej K_{st} , który w okresie pokoju wynosi średnio 0,25. W czasie prowadzenia działań bojowych wartość tego współczynnika będzie prawdopodobnie systematycznie malała.

Prawdopodobieństwo pokonania lub prawdopodobieństwo przenikania obrony przeciwlotniczej stanowi iloczyn prawdopodobieństw przenikania przez strefy przeciwdziałania artylerii przeciwlotniczej i broni strzeleckiej, przeciwlotniczych rakiet kierowanych oraz lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela. Wyraża to wzór:

$$Q = Q_{art.plot.} \cdot Q_{PRK} \cdot Q_{LM}^{x/}$$

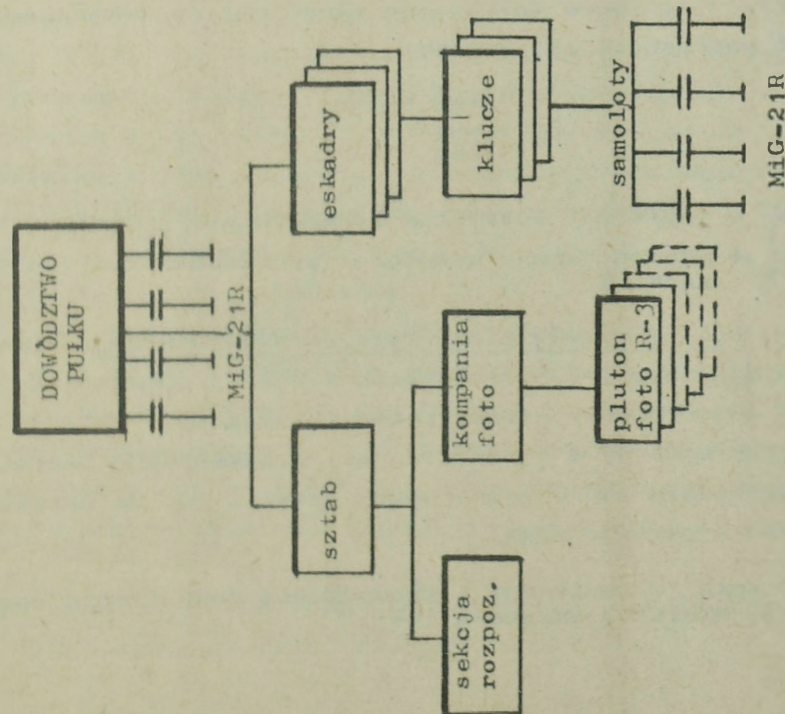
gdzie: Q - prawdopodobieństwo pokonania obrony przeciwlotniczej;
 $Q_{art.}$ - prawdopodobieństwo pokonania artylerii przeciwlotniczej;
 Q_{PRK} - prawdopodobieństwo pokonania rakiet przeciwlotniczych;
 Q_{LM} - prawdopodobieństwo przenikania przez strefy lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela.

Natężenie działań bojowych lotnictwa rozpoznania taktycznego wynosi średnio 3 i okresowo może być zwiększone do 4-6 na dobę, jednak nie dłużej niż do 5 dób. Natężenie dla lotnictwa rozpoznania operacyjnego

x/ Podręcznik - "Pokonywanie obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela przez lotnictwo frontowe". Dowództwo Wojsk Lotniczych, Poznań 1978.

Schemat 14

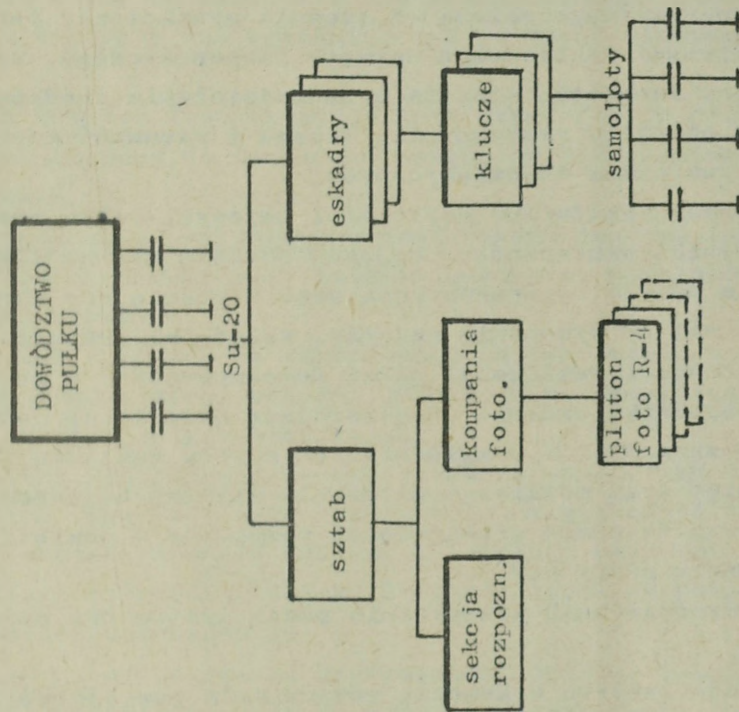
Struktura organizacyjna
pułku lotnictwa rozpoznania taktycznego

Razem w pułku - 40 samolotów / MiG-21R/

Schemat 15

Struktura organizacyjna
pułku lotnictwa bombowo-rozpoznawczego

Su-20R /lub Su-20/
Razem w pułku - 40 samolotów / Su-20R /lub Su-20/

wynosi średnio 1,5-2, okresowo może być zwiększone do 3, jednak nie dłużej niż do 3-5 dób.

Możliwości bojowe załóg rozpoznawczych lotnictwa rozpoznania taktycznego i operacyjnego zależą od stopnia wyszkolenia personelu latającego, możliwości pokładowego sprzętu rozpoznawczego, warunków obserwacji z kabiny samolotu, stopnia przeciwdziałania środków OPL, rodzaju i wymiarów obiektów rozpoznania, terenu i warunków maskowania, pory roku i doby, warunków atmosferycznych.

Do głównych wskaźników możliwości bojowych załóg rozpoznawczych należą: wskaźniki skuteczności bojowej określające możliwości zdobycia i przekazania danych rozpoznawczych oraz zapewniające określenie niezbędnej ilości sił do wykonania zadania, wskaźniki przestrzenne charakteryzujące głębokości realizacji zadań rozpoznawczych w rzeczywistych warunkach, wskaźniki czasowe umożliwiające określenie czasów wykonania zadań rozpoznawczych z uwzględnieniem czasów realizacji poszczególnych przedsięwzięć oraz możliwego natężenia działań bojowych.

Średni współczynnik efektywności rozpoznania powietrznego jest w przybliżeniu równy $0,7^x$.

Średni współczynnik przenikania przez system OPL nieprzyjaciela wynosi 0,6.

Prawdopodobieństwo wykonania rozpoznania powietrznego, wychodząc z tych założeń, można określić wzorem:

$$PWZ = Q_r \cdot Q_{OPL}$$

Natomiast potrzebę /niezbędną ilość sił do wykonania zadania/ można obliczyć posługując się wzorem:

$$N_b = \frac{\log \frac{A-P_g}{P_g}}{\log \frac{1-P_{WZ}}{P_g}}$$

gdzie: N_b - ilość sił potrzebna do wykonania zadania;

P_g - gwarantowane /założone/ prawdopodobieństwo wykonania zadania.

Możliwości przekazania informacji rozpoznawczej. Informacje zdobyte przez załogi mogą być przekazywane w różnej formie i od tego zależy czas ich dostarczenia zainteresowanym sztabom.

Meldunek radiowy z powietrza jest przekazywany bezpośrednio po rozpoznaniu obiektu lub w wyznaczonym czasie, lub na określonej rubieży podczas lotu powietrznego.

x/ Podręcznik "Organizacja i prowadzenie rozpoznania operacyjnego /front, armia/", Warszawa 1981.

Meldunek po wylądowaniu załogi na lotnisku z reguły po 15 minutach od wylądowania jest przekazywany do zainteresowanych sztabów.

Meldunek sporządzony na podstawie odczytania mokrego negatywu może być przekazany do adresata nie wcześniej niż po 40-60 minutach od wylądowania.

Fotoszkieł lub komplet luźnych zdjęć lotniczych /25-30 czarno-białych/ mogą być dostarczone do dowolnego sztabu po 3-4 godzinach od momentu fotografowania.

Głębokość rozpoznania powietrznego uzależniona jest od taktycznego działania samolotów oraz oddalenia lotnisk bazowania samolotów od przedniego skraju wojsk własnych.

Załogi lotnictwa rozpoznania taktycznego na samolotach MiG-21R mogą prowadzić rozpoznanie do głębokości 300 km, a na samolotach Lin-2A do około 120 km od linii styczności wojsk.

Załogi lotnictwa rozpoznania operacyjnego na samolotach Su-20R na małych wysokościach mogą prowadzić rozpoznanie na głębokość około 500 km i na średnich wysokościach około 800 km, a lotnisko bazowania położone jest 120 km od linii styczności wojsk. Średnio głębokość rozpoznania zawiera się w granicach 400-650 km.

Wskaźniki czasowe określane są wielkościami czasów: wykonania rozpoznania od chwili podania sygnału do momentu dostarczenia informacji zainteresowanym sztabom; powtórnego wykonania rozpoznania przez tę samą załogę; wykonania najwcześniejszego i najpóźniejszego rozpoznania dziennego.

Jeżeli wziąć pod uwagę zespół wskaźników plrt /36 samolotów/ i średnie natężenie: 3 loty na samolot, to w ciągu doby może on wykonać 108 lotów na rozpoznanie. Załoga w jednym locie może rozpoznać średnio 1,5 obiektu. W związku z tym pułk może w ciągu doby rozpoznać 162 obiekty. W związku z tym, że średni współczynnik pokonania systemu OPL nieprzyjaciela wynosi 0,6, a efektywność rozpoznania - 0,7 pułk może w ciągu doby rozpoznać faktycznie około 70 obiektów, prowadząc rozpoznanie pojedynczymi samolotami.

Możliwości bojowe rozpoznania operacyjnego załóg zależą od tych samych czynników co i załóg rozpoznania taktycznego. Analogicznie oblicza się prawdopodobieństwo wykonania rozpoznania powietrznego. Sumę możliwości bojowych pułku lotnictwa rozpoznania operacyjnego tworzą osiągnięte wskaźniki przestrzenne i czasowe oraz stosowane natężenie działań przy wykorzystaniu samolotów Su-20R i jego aparatury rozpoznawczej.

Źogólną liczbę obiektów, jaką rozpozna lotnictwo w pasie frontu /armii/ w ciągu doby, można określić wzorem:

$$N_R = n_R \cdot Q_t \cdot Q_{OPL} \cdot Q_R$$

gdzie:

- N_R - liczba rozpoznanych obiektów;
- n_R - liczba rozpoznań w ciągu doby;
- Q_t - współczynnik sprawności technicznej samolotów;
- Q_{OPL} - współczynnik przenikania samolotów rozpoznawczych przez system OPL nieprzyjaciela;
- Q_R - współczynnik efektywności rozpoznania powietrznego.

Szczegółowe możliwości załóg samolotów rozpoznawczych oraz średnie normy czasowe opracowania wyników fotografowania powietrznego przedstawiono w tabelach 9 i 10.

BIBLIOTEKA NICKOWA ASB WP
Archiwum Szeregu Specjalnych
Nr ewid. 44909

Możliwości załóg lotnictwa rozpoznawczego w jednym locie

Typ samolotu	ROZPOZNANIE WZROKOWE		ROZPOZNANIE FOTOGRAFICZNE		ROZPOZNANIE RADIOELEKTRONICZNE
	w dzień	w nocy	w dzień	w nocy	w dzień i w nocy
Su-20	Wykrycie i rozpoznanie 1-2 obiektów niezamaskowanych /wojska w marszu, rakiety na SS, samoloty na lotnisku/ oraz określenie współrzędnych z dokładnością do 600-800 m	Rozpoznanie 1-2 obiektów stałych /lotniska, węzły kolejowe, bazy morskie itp./	Sfotografowanie obiektu liniowego za pomocą LAF-A39: a/ skośnie do przodu - o długości 330 H i szerokości 1,4 H lotu; b/ pionowo - o długości 94 H i szerokości 0,8 H	Sfotografowanie obiektu liniowego o długości 84 H i szerokości 1,4 H lotu za pomocą aparatu fotograficznego typu UA-47	Rozpoznanie za pomocą zasobnika KKR 15-20 stacji r/lok /pracujących impulsowo w paśmie 1,73-31 cm/ z automatycznym zapisem na błonie filmowej parametrów ich pracy oraz reżimu lotu samolotu. Zasięg rozpoznania wynosi 100% zasięgu rozpoznawanych stacji r/lok. Dokładność określenia współrzędnych obiektu wynosi 10-50 km w zależności od wysokości lotu. Czas opracowania wyników rozpoznania - ok. 8 godz. po wylądowaniu samolotu
	Rozpoznanie rejonu ześrodkowania wojsk o powierzchni do 100 km ² , ustalenie przybliżonego stanu wojsk i rodzaju sprzętu bojowego	Obserwacja 1-2 obiektów linii kolejowych o łącznej długości 200-300 km	Sfotografowanie obiektu liniowego za pomocą LAF PA-1: a/ film 60 m - o długości 113 H i szerokości 10 H lotu; b/ film 120 m - o długości 226 H i szerokości 10 H lotu		
MiG-21R	Wykrycie i rozpoznanie 1-2 obiektów niezamaskowanych /wojska w marszu, rakiety na SS, samoloty na lotnisku itp./ oraz określenie współrzędnych z dokładnością do 600-800 m	Rozpoznanie 1-2 obiektów stałych o znacznych rozmiarach /lotniska, węzły kolejowe, bazy morskie itp./	Sfotografowanie pasa terenu o długości 112 H i szerokości 10 H lotu lub płaszczyzny o powierzchni 100-1000 km w zależności od wysokości fotografowania przy zastosowaniu zasobnika "D"		Rozpoznanie za pomocą zasobnika R-15-20 stacji r/lok /pracujących impulsowo w paśmie 2,8-200 cm/ z automatycznym zapisem na błonie filmowej parametrów ich pracy oraz reżimu lotu samolotu. Zasięg rozpoznania zależy od wysokości lotu i wynosi 15% zasięgu rozpoznawanych stacji r/lokacyjnych. Dokładność określenia współrzędnych obiektów wynosi 10-50 km w zależności od wysokości lotu. Czas opracowania wyników rozpoznania - ok. 8 godz. po wylądowaniu samolotu
	Rozpoznanie rejonu ześrodkowania wojsk o powierzchni do 100 km ² , ustalenie przybliżonego stanu wojsk i rodzaju sprzętu bojowego	Obserwacja 1-2 odcinków linii kolejowych lub dróg kołowych o łącznej długości do 200 km			
Lin-2	Wykrycie i rozpoznanie 1-2 obiektów oraz określenie ich współrzędnych z dokładnością do 200-400 m		Sfotografowanie 1-2 obiektów liniowych o łącznej długości 90 H i szerokości 0,9 H lotu za pomocą aparatów fotograficznych typu A-39 lub BAF-21 S		
	Rozpoznanie rejonu ześrodkowania wojsk o powierzchni do 80 km ² , ustalenie przybliżonego stanu wojsk i rodzaju sprzętu bojowego				

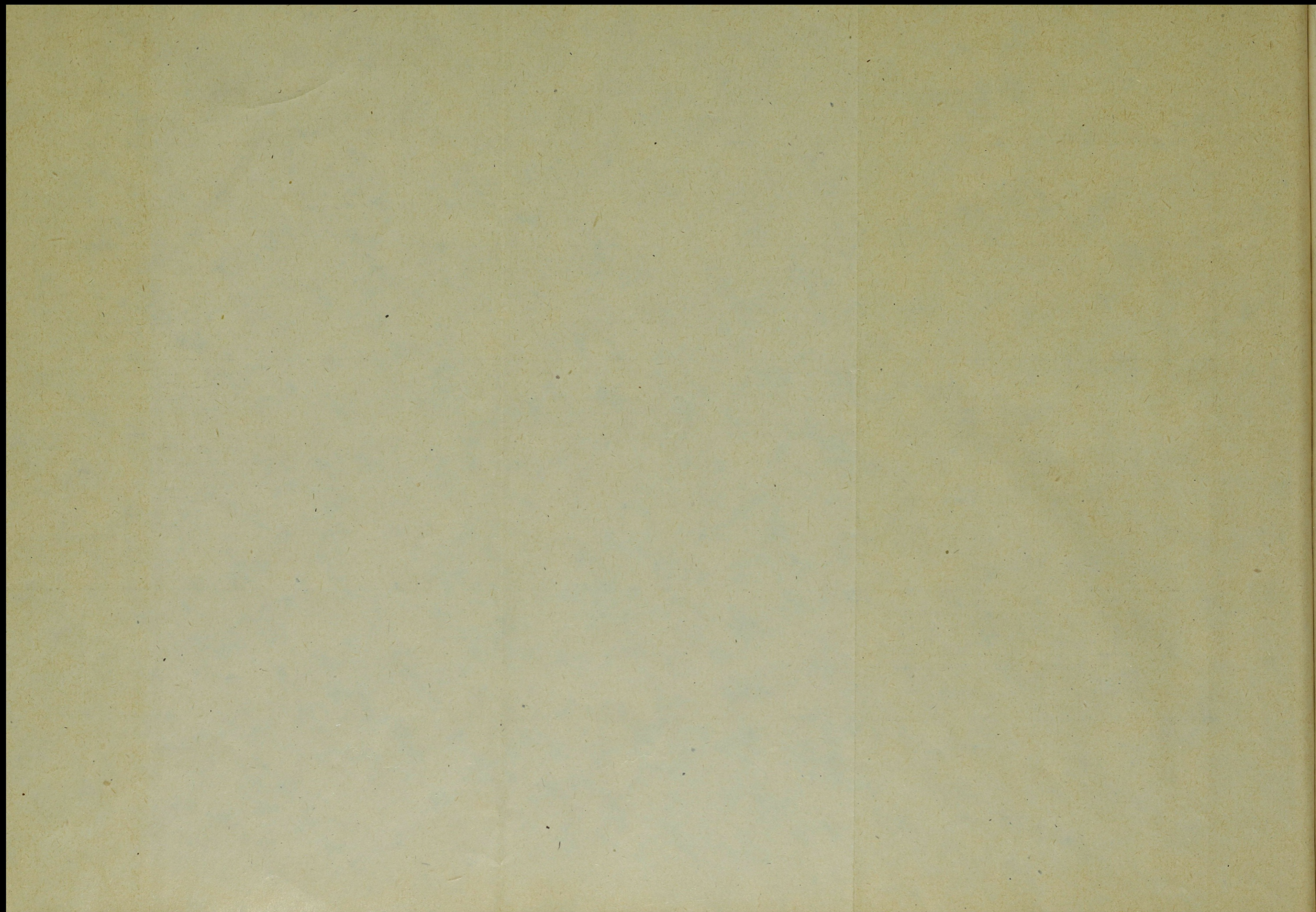

Tabela 10

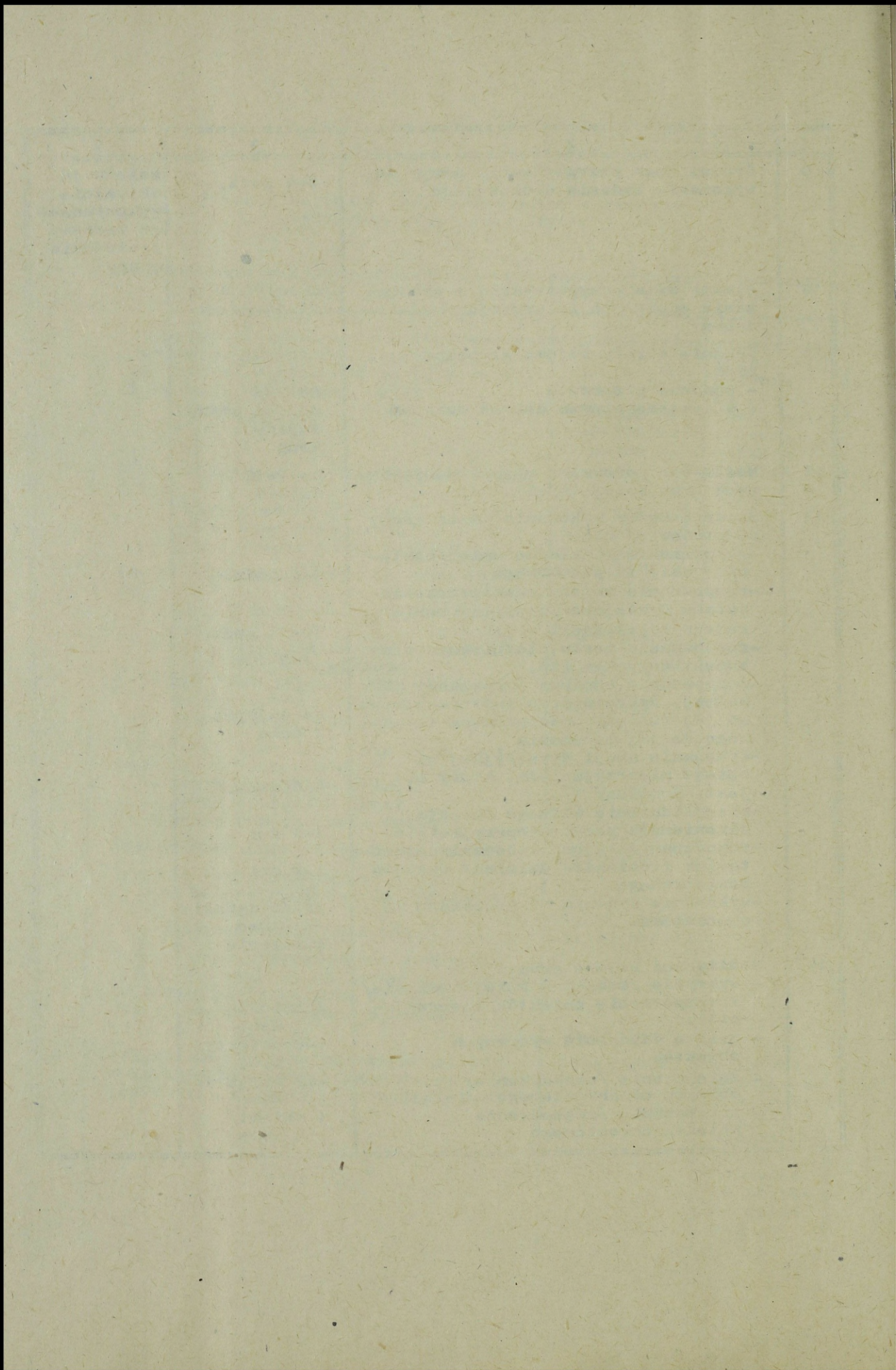
Średnie normy czasowe opracowania wyników
fotografowania powietrznego lotnictwa rozpoznania taktycznego

Wykonuje czynności	Długość filmu lub liczba zdjęć	Czas trwania /min/
Wywoływanie, utrwalanie, płukanie, odczytywanie oraz sporządzenie fotomeldunku z mokrego filmu czarno-białego	D.T. filmu	
	5	12-16
	10	20
	19	28
	28,5	40
Wywoływanie, odbielanie, utrwalanie, płukanie, odczytywanie oraz sporządzenie fotomeldunku z mokrego filmu barwnego	D.T. filmu	
	5	55-65
	10	76
	19	103
	28,5	130
Suszenie filmu /w kąpielu spirytusowej/	D.T. filmu	
	5	5
	10	10
	19	18
	28,5	26
Opracowanie fotoszkieci z filmu czarno-białego /kopiowanie, montaż, odczytywanie i opisanie/	Liczba zdjęć	
	1	10
	10	18
	20	45
	50	80
Łączny czas opracowania fotoszkieci czarno-białego /wywoływanie, utrwalanie, kopiowanie, montaż, odczytywanie i opisanie/	Liczba zdjęć	
	5	59
	10	65-70
	20	86
	50	121
Opracowanie fotoszkieci z filmów czarno-białych wykonanych aparatami fotograficznymi ASzCz AFA-5M /kopiowanie, montaż, odczytywanie, opisanie/	D.T. filmu	
	1	12
	5	18
	10	28
	19	48
28,5	63	
Łączny czas opracowania fotoszkieci barwnego /wywoływanie, odbielanie, utrwalanie, kopiowanie, montaż, odczytywanie i opisanie/		
	5	224
	10	258
	20	310
	50	403

Możliwości bojowe i podstawowe normy operacyjno-taktyczne grup specjalnych

Lp.	Wyszczególnienie	Normy	Uwagi
1	2	3	4
1	Przeciętne głębokości użycia grup specjalnych w stosunku do rubieży styczności walczących wojsk: - front - armia - dywizja	100-600 km 40-300 km 10-100 km	zależy głównie od głębokości położenia obiektu działań
2	Wielkość obszarów /rejonów/ działania grup: - grupa specjalna frontu - grupa specjalna armii - grupa rozpoznawcza dywizji	300 km ² 200 km ² 50 km ²	
3	Średni czas przygotowania grup do działań: - grup specjalnych rzutu awangardowego - grup specjalnych nie będących w rzucie awangardowym - grup specjalnych uzupełnionych rezerwistami - grup specjalnych - mobilizowanych	3-4 godz. 6-12 godz. 2-3 doby 7-10 dni	
4	Przeciętny czas działania grup na tyłach nieprzyjaciela: - grupa specjalna frontu - grupa specjalna armii - grupa rozpoznawcza dywizji	5-10 dni 2-7 dni 1-3 dni	
5	Średni czas zbiórki po desantowaniu	30 minut	
6	Średnie tempo przemarszu grup: - z pełnym obciążeniem /po desantowaniu/ - podczas realizacji zadań	1,5-2 km/godz. 2,5-3 km/godz.	
7	Średni czas przygotowania grupy do wykonania pierwszego zadania od momentu postawienia zadania przez dowódcę /szefa sztabu/ związku ogólnowojskowego	10-15 godz.	
8	Średni czas przygotowania grupy do wykonania pierwszego zadania po przerzucie na tyły nieprzyjaciela	5-6 godz.	czas zależy głównie od odległości miejsca lądowania grupy w stosunku do obiektu działań

1	2	3	4
9	Średni czas przygotowania grupy do wykonania zadania dodatkowego	2-4 godz.	zależy od aktualnie wykonywanego zadania /położenia grupy/
10	Średni czas przygotowania i przekazania zdobytych informacji /meldunku/	24-35 minut	
11	Średnie straty bojowe grup specjalnych: - podczas przerzutu - w poszczególnych dniach działań	do 20% do 10% działań,ających grup	
12	Możliwość ponownego użycia odzyskanych grup specjalnych	po 7-10 dniach	
13	Średnie normy wykonania przez grupy podstawowych zadań: -rozpoznanie /dokładne umiejscowienie/ obiektu punktowego -rozpoznanie rejonu rozmieszczenia sztabu dywizjonu /baterii/ rakiet, rejonu mobilizacji wojsk itp. -rozpoznanie portu, lotniska, węzła komunikacyjnego itp. -rozpoznanie odcinka przeszkody wodnej, zakresu prac inżynierskich na jej rubieży oraz miejsca dogodnego do jej pokonania -wykonanie akcji dywersyjnej na obiekt nieprzyjaciela, który nie jest chroniony -obezwładnienie ważnego obiektu chronionego przez nieprzyjaciela -rozpoznanie rejonu lądowania /zrzutowisk i obiektów działań/ desantu powietrznego -wykonanie zadania o specjalnym charakterze	4-6 godz. 10-15 godz. 1-2 dni co najmniej 1 doba 4-6 godz. 1-2 dni 1-2 dni jedno zadanie na okres działania	
14	Możliwości bojowe grup: - wykrycie /dokładne umiejscowienie/ i rozpoznanie obiektów nieprzyjaciela - ciągle śledzenie wybranych obiektów - zniszczenie /uszkodzenie/ obiektu niechronionego - zniszczenie /uszkodzenie/ obiektu chronionego	2 obiekty/ dobę 1-2 obiekty/ dobę 1-2 obiekty/ dobę 1 obiekt/ dobę	

Podstawowe normy oraz możliwości sił i środków rozpoznania
radioelektronicznego frontu, armii i dywizji

Wyszczególnienie		Wyposażenie stanowiska /sieci/	Liczba źródeł rozpoznania		Liczba rozpoznanych /namierzonych/ źródeł rozp. w ciągu godz.	Głębokość rozpoznania /km/	Odległość rozmieszczenia od przedniego skraju elementów rozpoznawczych /km/			Czas rozwijania /zwijania/ RCR, posterunku /min/
			śledzenie	przechwytnie			frontu	armii	dywizji	
RCR KF UKF/UKF zakresu lotniczego	Stanowisko rozpoznawcze KF	Urządzenie radioc odbiorcze KF /UKF/ z aparaturą rejestrującą	2-5	1		1000	100-150 200-300	15-30		30
	Stanowisko rozpoznawcze UKF		2-5	1-2		30		3-10	2-6	20
	Stanowisko rozpoznawcze UKF zakresu lotniczego		2-5	1		300	25-40			20
Sieć namierzania radiowego	KF	3-4 namierniki KF /UKF/			20-30	1000	100-150 200-300	15-30		180
	UKF				20-30	30	25-40	3-10	2-6	20
Sieć rozpoznania systemów /stacji radiolokacyjnych/	strefy operacyjnej	3 i więcej posterunków rozpoznania			10	400	70-100			60
	strefy taktycznej	systemów stacji radiolokacyjnych			10	70	7-12	3-10	2-6	20
	samoletowych	/radionawigacyjnych/			10	300	25-40			60
Sieć rozpoznania systemów radionawigacyjnych	systemów radionawigacyjnych	/radionawigacyjnych/			100	1000	70-100			180
Posterunek rozpoznania łączności radioliniowej		stacja			4-8 kanałów	40	8-15	8-15		75

Skład i zasięg działania zasadniczych elementów rozpoznawczych

Zasięg działania /rozpoznania/ /km/	Znak taktyczny	Nazwa organu rozpoznawczego	Wysyła /liczba/	Skład bojowy	Rozpoznaje
100 80 70 60 40 30 25 20 10 15					
		Wóz patrolowy /drużyna patrolowa/	BR, SPR, BPR	drużyna rozp., drużyna piech., zał. czołgu /wozu boj./	kierunek, rejon
		Bojowy patrol rozpoznawczy	batalion - 1-2 kompania - 1	plz, plcz, wzmoc. 1-2 drsap	kierunek, rejon
		Patrol rozpoznawczy	OR w sile: kompania - 1-2 batalion - 3-4	plr, plz, plcz	kierunek, rejon
		Samodzielny patrol rozpoznawczy	pułk - 2 dywizja - do 5	pluton wzmoc. drnsk, drinż	kierunek w pasie 2-3 km
		Oficerski patrol rozpoznawczy	pułk - 1-2 dywizja - 1-2	1-2 ofic., obsł. wozu boj. /śmigł./, śr. łączności	rejon, trasa obiekt
pułku - 50 km dywizji - 80 km		Oddział rozpoznawczy	pułk - 1 dywizja - 1	kr, kz, koz, w dywizji może być do wzmocnionego bz lub bez	w pasie: w sile komp. - 5 km w sile bat. - 8 km
w zależności od warunków terenowych i atmosferycznych		Posterunek obserwacyjny /RPO/	batalion - 1-2 pułk - 1-3 dywizja - 2-4	drużyna rozp., drużyna na piech., załoga czołgu /wozu bojowego/	sektor obserwacji
		Grupa wypadowa	pułk - 1 dywizja - 1-2	do wzmoc. plutonu rozp. lub plutonu piech.	obiekt, rejon
w zależności od warunków terenowych i atmosferycznych		Punkt obserwacyjny /dowódczo-obszw. artylerii/	pułk - 1-2 dywizja - 2-3	drużyna rozp. art.	sektor, rejon
		Posterunek obserwacji skażeń	pułk - 2-4 dywizja - 7	drnsk	rejon
w zależności od warunków terenowych i atmosferycznych		Inżynierski posterunek obserwacyjny	pułk - 1 dywizja - 2-3	do drużyny rozp. inż.	sektor
		Inżynierski patrol rozpoznawczy	pułk - 1 dywizja - 3	drużyna rozp. inż.	kierunek, rejon

400	300	200	100	50	25	10	5	2	3	4	5	6	
frontu - 600 km, armii - 300 km, dyw. - 100 km									Grupa specjalna /rozp./	dywizja - 5 armia - 28 front - 36	3 - 9 zwiadowców	obiekt lub rejon	
frontu cele powietrzne - 300 km, armii i dywizji - 30 km									UKF	Postunek: 1/ systemu rozp. radiowego 2/ systemu rozp. r/lok	dywizja - 3 armia - 3 front - 4	obsługa nam. rad. UKF, obsługa stacji r/lok NRS /RPS/ komp. rozp. r/el. brozp. /brrel, pslok./	pas rozp. dywizji
									NRS /RPS/				
									PSNR	Postunek technicznego rozpoznania pola walki	dywizja - 3	obsługa stacji PSNR plutonu tech. rozp. pola walki brozp.	sektor
frontu - 1000 km, armii - 100 km									KF	Postunek systemu rozp. radiowego	armia - 4 front - 4	obsługa nam. rad. KF brrel, prr.	pas rozp. armii, frontu
do 400 km									SDR	Postunek rozp. r/lok	front - 4	załoga stacji r/lok	w pasie frontu
cele powietrzne - 300 km									R-391	Postunek radio-nawigacyjny	front - 3	załoga stacji radio-nawigacyjnej	w pasie frontu
									R-343 R-344	Postunek rozpoznania łączności radioliniowej	armia - 5 front - 4	obsługa stacji R-343, R-344 kompanii rozp. łącz. r/liniowej	kierunek
									Mi-2	Powietrzny postunek obserwacyjny	dywizja - 4	obsługa śmigłowca dywizyjnej eskadry śmigłowców	sektor, rejon, obiekt
LRO-450-600, LRT-250-350 km										Samolot rozpoznawczy	front /armia/	załoga samolotu taktycznego lotn. rozp. wyznaczonego limitu	pas rozp. armii
w składzie SPR lub samodzielnie									AGR 2 ph	Artyleryjska grupa rozpoznawcza	pułk - 1 dywizja - 1	2-3 ofic. zwiad.art., radiotelef. środki łączności i transport.	kierunek, rejon
moździerze									plrdz	Rozpoznanie dźwiękowe	dywizja - 4 armia - 6 placówek	plrd-2 podst. dźwięk. /w armii - 3 podst./, post. uprzed., centr. tlef., pkt oprac. danych	sektor, pas
artyleria i czołgi													
									PRsk 5 DZ	Patrol rozpoznania skażeń	pułk - 4 dywizja - 7 armia - 12	drużyna rozpoznania skażeń	kierunek, rejon
									IOPR 5 DZ	Inżynierski patrol rozpoznawczy	dywizja - 1	1-2 ofic., do drużyny rozp. inż., śr. transportu	kierunek, rejon, obiekt
									IGW 5 DZ	Inżynierska grupa wypadowa	dywizja - 1	1 ofic. /podoficer/ drzinż + wzmocnienie	obiekt
									SIPR 5 DZ	Samodzielny inżynierski patrol rozpoznawczy	dywizja - 1	do plutonu rozp. inż.	kierunek, rejon

UWAGA: - posterunki obserwacyjne mogą być stałe i ruchome;
- elementy rozpoznawcze rodzajów wojsk mogą działać samodzielnie lub w składzie ogólnowojskowych elementów rozpoznawczych;
- podane ilości i skład poszczególnych elementów rozpoznawczych są orientacyjne.

Charakterystyka zasadniczego sprzętu oddziałów i pododdziałów rozpoznawczych

1/ Wozy bojowe

Lp.	Nazwa sprzętu	Przeznaczenie	Ciężar bojowy /kg/	Liczba miejsc	Wymiary gabarytowe /mm/			Prędkość jazdy /km/godz./			Pokonywanie przeszkód							
					Długość kadłuba	Szerokość kadłuba	Wysokość	maks. po szosie	średnia po szosie	średnia po drog. gruntowych	maks. szybkość pływ.	Wzniesienie	Przechyl boczny	Szerokość rowu /mm/	Zasięg przebiegu po szosie /km/	Zużycie benzyny na 100 km po szosie	Zużycie benzyny na 1 godz. pływania /l/	Moc silnika
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
1	BRDM-1	Samochód opancerzony rozpoznawczy BRDM-1 jest pojazdem pływającym, kołowym, dwuosiowym z dwoma mostami napędowymi. Do pokonywania rowów ma cztery wypuszczone dodatkowe koła. Kadłub spawany z płyt pancernych, przykryty dachem pancernym. Uzbrojenie: 1 KM - 7,62 mm. Radiostacja pokładowa: R-113/123/ Na nadwoziu zamontowana jest stacja PSNR-1	7.000 z zało- ga/	4 /5/	5.600	2.170	1.900	75-80	45-50	25-30	8-9	30°	25°	1.220	5000	30,1	13,1	85-90
2	BRDM-2	Samochód opancerzony rozpoznawczy BRDM-2 jest pojazdem pływającym dwuosiowym z dwoma mostami napędowymi. Do pokonywania rowów posiada cztery koła dodatkowe. Spawany z płyt pancernych. Na wieżycze zamontowane uzbrojenie: KM KPWT 14,5 mm oraz KM PKT 7,62 mm. Posiada urządzenie filtracyjne. Radiostacja pokładowa: R-123 /w wersji szeregowej/. W wersji dowódczej WD R-5 zamontowane są dodatkowe środki łączności	7.000 z za- ło- ga	4	5.700	2.262	2.310	95-100	40-60	30-40	9-10	30°	25°	1.220	750			
3	BWP	BWP jest gaśnicowym wozem bojowym uzbrojonym w 73 mm armatę z gładką lufą do strzelania pociskami akcyjno-reakcyjnymi systemu "GROM", 7,62 mm KM PKT sprężony z armatą i wyrzutnią PPK "9M14M". Jest wozem pływającym /napęd gaśnicowy/. Radiostacja pokładowa: R-123	12.600	3 zało- gi + 8 des /w pod- oddz. rozp. 4+5/	6.460	2.940	2.025	65		40-45		35°		500				240

2. Sprzęt rozpoznania radioelektronicznego

Lp.	Nazwa	Krótka charakterystyka	Zakres /MHz/	Zasięg /km/	Obsługa	Czas		Uwagi
						rozwijania	związania	
1	R-363	Namierniki radiowe Namiernik ultrakrótkofalowy, znajduje się w wyposażeniu król dywizji i brrel armii. Jest zainstalowany na samochodzie ZIL-157.	4 20-100	5 30-40	6 4 ludzi	7 ok. 10	8 ok. 10	Zasilanie prądem zmiennym 220V z agregatu lub baterią akumul.
2	R-359	Namiernik krótkofalowy znajduje się w wyposażeniu brrel armii. Zainstalowany na dwóch samochodach ZIL-157. Posiada dwa rodzaje anten /ramową i masztową/	1,5-25,5	$\frac{30-43}{60-80}$	9 ludzi	$\frac{30-40}{3-4}$ godz.	$\frac{20-30}{2-3}$ godz.	Zasięg i czas rozwijania /związania/ w zależności od rodzaju anteny. Średni błąd pomiaru 100-300m
3	R-302 EM	Namiernik do wykrywania analizy pracy i namierzania radiowego impulsowych systemów radionawigacyjnych typu "LORAN", "WISTAK" w zakresie 150-4,300 i "DECCA" w zakresie 1,900-4000 oraz wykrywania i namierzania zwykłych radiostacji w zakresie 150-4300 MHz	69,7- 2000 kHz	1 200				Średni błąd pomiaru ± 2°
4	R-307	Namiernik do namierzania radiostacji pracujących z modulowaną częstotliwością lub radiostacji samolotowych	210- 440	90- 150	4			Średni błąd pomiaru + 2,5-3,5°

1	2	3	4	5	6	7	8	9
5	R-308	Namiernik do namierzenia samolotowych radiostacji z FM lub RM /manip. częstotliwości lub manip. amplitudy/	210-440	100-225	4			Sredni bład pomiaru + 2,50 -
1	R-343	b/ Stacje rozpoznania łączności radioliniowej Znajduje się w wyposażeniu brrel armii, jest przeznaczona do poszukiwania, wykrywania i przechwyty sygnalów radioliniowych. Umożliwia jednoczesne przechwytywanie w 8-12 kanałach radioliniowych. Jest zainstalowana na dwóch samochodach z przyczepami. Posiada dwa zestawy anten masztowych /4x18 m/ i 2x3 m/	40-670	do 40 50-80	9 ludzi	ok. 1,5 godz. 4-5 godz.	ok. 1 godz. 3-4 godz.	Zasilana prądem zmiennym z agregatu 220 V
2	R-344	Przeznaczona do rozpoznania systemów radioliniowych przeciwnika. Przedłuża zakres częstotliwości stacji R-343. Umożliwia rozpoznanie łączności troposferycznej. Występuje w brrel armii						

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	PSNAR-1	c/ Stacje rozpoznania radiolokacyjnego Jest naziemna, przenośna stacja radiolokacyjną do wykrywania ruchomych celów naziemnych /czołgów, transporterów, samochodów oraz pojedynczych żołnierzy/ i określa współrzędne tych celów. Występuje w wyposażeniu br dywizji /DZ, DPanc/. Przewożona na samochodzie opancerzonym rozpoznawczym BRDM-1	w zakresie 3 cm	8-10 km minimalny 200 m	3 ludzi	5'	5'	Może rozpoznać z pojazdu lub stowiska naziemnego
2	NRS-1	Jest przeznaczona do wykrywania i rozpoznawania pracujących stacji radiolokacyjnych /obserwacji pola walki i artyleryjskich/. Występuje w zestawie: trzech stacji i urządzenia dowódczego. Poszczególne stacje i urządzenia dowódcze /dca plutonu/ przewożone są na samochodach osobowych terenowych GAZ-69. Występuje w wyposażeniu br dywizji /DZ, DPanc/	2500-16600	do 60	11 Ludzi /3x3+2/	15'	15'	
3	RPS-5M	Przeznaczona do rozpoznania urządzeń radiolokacyjnych i jednostek artyleryjskich i rakietowych oraz systemów bliskiej nawigacji npla. Występuje w brzei armii. Zamontowana na samochodzie GAZ-66 i przyczepie	500-994C	40-60	4 ludzi	30'	25'	Średni błąd pomiaru + 20

1	2	3	4	5	6	7	8	9
4	RPS-6	Ruchome stacje przeznaczone do rozpoznania naziemnych stacji radiolokacyjnych i radiotechnicznych systemów zdalnego sterowania w granicach horyzontu radiowego. Zamontowana na samochodzie GAZ-66	500-9677	40-60	4 ludzi	ok. 30'	ok. 30'	Sredni bład pomiaru +40 -
5	SNAR-2	Radiolokacyjna stacja naziemnego rozpoznania artyleryjskiego jest przeznaczona do wykrywania ruchomych celów naziemnych i nawodnych oraz określenia ich współrzędnych w granicach bezpośredniej widzialności. Zamontowana na podwoziu gasienicowego ciągnika artyleryjskiego AT-L		32	4 ludzi	7'	7'	Sredni bład pomiaru 0,01- 0-02
6	SDR-2M	Naziemna ruchoma stacja radiolokacyjna dalekiego rozpoznania do prowadzenia rozpoznania promieniowania impulsowego lub ciągłego określenia azymutu, częstotliwości nośnej i analizy sygnałów tych źródeł	926-3700	400	6	-	-	Sredni bład pomiaru +20 -
7	POST-3 M	Naziemna, ruchoma stacja radiolokacyjna przeznaczona do wykrywania samolotowych radiolokacyjnych celowników bombowych	2500-3750	130-200% pr.	6			Sredni bład pomiaru +40 -

d/ Aparatownie radioodbiornicze

Ip.	Typ aparat.	Wypożyczenie	Praktyczna możliwość przechwyty	Obsługa	Uwagi
1	K-2	3 odb. radiowy R-250 M /KF/ R-311 /KF/ magnetofon M-64 dalekopis T-51 radiostacja R-105 d /107/ pięć rodzajów anten	4 jednocześnie: 4 sieci telegraficznie z zapismem na dalekopis: 1 sieć słuchowa w zakresie 1,5-25,5 MHz	5 6 osób /bez pracy zmianowej/	6 Zamontowana na samochodzie STAR-660 R-311 zabezpiecza przechwyty słuchowy jednej sieci radiowej
2	K-3	odb. radiowy R-250 M /KF/ R-311 /KF/ przyst. panoram. R-712 magnetofon M-64 radiostacja R-105 d /107/ pięć rodzajów anten	7 4 sieci radiowych; kontrola 4 częstotliwości radiowych /w tym i słuchowo/ w zakresie 1,5-2,5 MHz	6 osób /bez pracy zmianowej/	Zamontowana na samochodzie STAR-660
3	KU-4	odb. radiowy R-1250 /KF/ R-WU-21M /UKF/ R-UP-3MA /UKF/ radiostacja R-105 d /107/ urządzenia antenowe	1 pojed. stanow. odb. 2 podw. stanow. odb. 2 pojed. stanow. odb. Jednocześnie: kontrola lub nasłuch 5 sieci, kierowników radiowych	5 osób	Zamontowano na samochodzie ST STAR-660
4	K-12	Przeznaczona do sterowania i kierowania systemem namierzania w brzoł armii. Jest wyposażona w środki łączności oraz planszety: - namierzania - podziału zadań			

1					
2					
3					
4					
5					
6					

1

2

3

4

5

6

K-5
KU-7

Przeznaczone do utrzymania dwustronnej łączności radiowej emisją A-1 i A-3 z grupami specjalnymi szczebla operacyjnego. Są przystosowane do eksploatacji szosowej. Pracę z zasady prowadzi się na postoju.

Zamontowana na samochodzie STAR-660

Wypożyczenie:

K-5: odbiorniki 250 M - 3 szt.
magnetofony F-18-1 - 3 szt.
wzmacniacz antenowy radiostacja
przenośna R-105
dwa zespoły prądowórcze aparat telefoniczny TAI-43

KU-7: odbiorniki 250M- - 3 szt.
800-1 szt.
magnetofony F-18-1 - 1 szt.
M-54-3 szt.
wzmacniacz antenowy radiostacja przen. R-105 aparat telefon. TAI-43

ARO-U2

Odb. radiowy R-313 UKF - 3
R-314 UKF - 3
Przyst.panoram. R-319 UKF - 1
R-320 UKF - 1
Magnetofon M-64

Przechwytywanie - 3 sieci radiowych
Kontrola - 3 sieci radiowych

3. Środki łączności

Lp.	Nazwa środka łączności	Charakterystyka sprzętu	Zakres /MHz/	Zasięg /km/	Obsługa	Czas		Uwagi
						rozwijania	zwijania	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	R-830KF	Radiostacja samochodowa. Zapewnia telegraficzną i telefoniczną łączność z samolotami oraz w sieciach naziemnych	nad. 3,0-24,0 odb. 1,5-25,5	telegraf. - 500 m telefon - 150	6 ludzi	9-240'	8-240'	Czas rozwijania i zwijania zależy od rodzaju anteny
2	R-140KF	Radiostacja samochodowa. Przeznaczona do utrzymania łączności w sieciach i kierunkach radiowych rozpoznania na szczeblu armii i frontu zarówno na postoju, jak i w ruchu. Współpracuje z R-118 i R-102	1,5-30,0	telegraf 2000, inne rodzaje pracy 1000-1500, w ruchu 200-300	4 ludzi	1,5 godz.		
3	R-118 BMZ KF	Radiostacja samochodowa. Zapewnia łączność organów rozpoznawczych w relacji: dywizja, armia, front oraz występuje w oddziałach rozpoznawczych armii	nad. 1-7,5 odb. 1-8,0	na fali przyziemnej 30-100, na fali odb. 300-500, w ruchu ok. 30	5 ludzi	10-110'		
4	R-118R	Jest to rdst. R-118 BMZ z dodatkowym wyposażeniem: - odb. radiowy R-250 M; - stojak sterowania i kontroli R-351 MM; - magnetofon P-181. Zabezpiecza łączność dwustronną oraz odbiór na falach dyżurnych z grupami specjalnymi /GS, GR/ wyposażonymi w radiostacje typu R-250 i R-354. Wykorzystywane na szczeblu dywizji i armii	nad. 1-7,5 odb. 1,5-25,5	telegraf 300-500, telefon 30-100	5 ludzi	10-110'		
5	R-130KF	Jest radiostacją nadawczo-odbiorczą, zamontowaną na wozach dowodzenia /R-4 i R-5/. Zabezpiecza łączność organów rozpoznania ogólnowojskowego /patroli/ ze st. oficerem rozpoznania pułku, dowódcą br i wydziałem rozpoznawczym dywizji	1,5-11,0	z anteną prętową 4m - w dzień - 50, - w nocy - 25-30, z anteną 4 m na maszcie 10 m: - w dzień - 7,5, - w nocy - 35-45, z anteną dipol symetryczny do 350, z anteną magnetyczną: - w ruchu 200, - na postoju - 400				Zastąpiła radiostacje R-112 i R-104
6	R-354 KF	Jest radiostacją nadawczo-odbiorczą, simpleksową, przenośną /plecakową/. Zapewnia utrzymanie łączności z centrum odbiorczym /C.O./ wyposażonym w urządzenia do odbioru szybkiej telegrafii. Występuje w wyposażeniu grup specjalnych /rozpoznawczych/, na szczeblu dywizji i armii	nad. 1,8-12,0 odb. 1,8-7,0	500-800	1	1a)tem 3-4' noca 8-10'	w dzień 4-6, noca 6-8	Waga 15,5 kg

1	2	3	4	5	6	7	8	9
7	R-350M KF	Jest radiostacją nadawczo-odbiorczą simpleksową, przenośną. Zapewnia utrzymanie łączności z C.O. Występuje w wyposażeniu GS /GR/ szczebla dywizji i armii	nad. 1,8- 12,0 odb. 1,8- 7,0	500-800	1	latem 5-4' nocą 8-10'	w dzień 4-6' nocą 6-8'	Waga 12,8 kg
8	R-350 KF	Jw.	Jw.	300-500	1	" "	" "	Waga 13,75 kg
9	R-352 UKF	Jest radiostacją foniczną, przenośną, simpleksową z modulacją częstotliwości. Może współpracować z odbiornikiem radiowym UKF R-254	produkowana w 10 seriach np.: 44,0 - 44,6 itd.	z anteną promieniową i przeciwną 10-15' z anteną prętową 3,5	zwią- dowca			Waga 3 kg
10	R-128 UKF	Nadajnik przeznaczony do zabezpieczenia zbiórki grupy specjalnej /GR/ po desantowaniu oraz odnalezienia zasobnika towarowego za pomocą odbiorników R-254	44,0-50,0	3				Waga 6 kg
11	R-254 UKF	Jest odbiornikiem przeznaczonym do odbioru sygnałów radiowych zmodulowanych częstotliwościową. Służy do odszukiwania zasobników towarowych i dowódcy grupy specjalnej /GR/ wyposażonych w nadajniki R-128	produkowana w 10 seriach zbliżonych z częstotliwością R-128	2-3	zwią- dowca			Waga 850 gramów
12	R-113 UKF	Radiostacja pokładowa przeznaczona do utrzymania łączności wewnętrznej w pododdziałach rozpoznania ogólnowojskowego szczebla pułk - dywizja. Aktualnie zamontowana jest na BRDM-1	20,0- 22,375	do 20	dowódca wozu			Waga 16 kg, zastąpiona przez R-123
13	R-123 UKF	Przeznaczona do zapewnienia łączności wewnętrznej pododdziałów rozpoznania ogólnowojskowego. Zamontowana na samochodach opancerzonych rozpoznawczych /BRDM-2/, BWP i wozach dowodzenia /R-4 i R-5/	20,0- 51,5	13-20	dowódca wozu			Waga 45 kg
14	R-126 UKF	Radiostacja przenośna, przeznaczona do utrzymania łączności wewnątrz drużyny /salogi/	48,5-51,5	z anteną prętową do 2, z anteną promieniową /30-40m/ do 5 km	zwiądowca			Waga 2,8 kg
15	R-105d UKF	Jest radiostacją przenośną nadawczo-odbiorczą, telefoniczną z modulacją częstotliwości. Służy do utrzymania łączności w pododdziałach rozpoznania radioelektronicznego. Wzmacniacz mocy UM-1 umożliwia zwiększenie zasięgu radiostacji	35,9- 46,1	6-25 ze wzmacniaczem mocy 20-40	1			Waga 21 kg, zastępowana przez R-107
16	R-107 UKF	Jest radiostacją przenośną szerokokresową, telefoniczną z modulacją częstotliwości, nadawczo-odbiorczą, simpleksową z możliwością zdalnego sterowania i ręcznej retranslacji. Posiada możliwość przelotowego przygotowania 4 częstotliwości. Posiada 1281 częstotliwości roboczych:	20,0- 52,0	w ruchu 6 km; z anteną prętową 2,7 m z przeciwną 8-10; z anteną promieniową - 15; z anteną promień skośny - 25	1	przy wykorzystaniu anteny promieniowej 15'		Zastępuje radiostacje typu R-105, 108, 109, 114

1	2	3	4	5	6	7	8	9
17	R-11 UKF	Jest radiostacją pokładową, szerokokresową, telefoniczną z modulacją częstotliwości, odbiorczo-nadawczą, z automatycznymi przestrajaniem 4 zawczasu przygotowanych częstotliwości. Łączność może utrzymywać z radiostacjami typu R-107, 123, 105d, 108, 109, 114. Posiada 1281 częstotliwości roboczych /co 25 kHz/. Może pracować w układzie retranslacji automatycznej lub zdalnego sterowania	20,0-52,0	w ruchu 25-35; na postoju z anteną prętową z przeciwwagami zamontowanymi na maszcie 11 m - 50-60	1			Występuje w uкомплекtowaniu WD R-5 i R-4
18	R-870 UKF	Jest małowymiarowym, superheterodynowym odbiornikiem radiowym do odbioru z pokładu samolotów rozpoznania taktycznego /śmigłowców/meldunków rozpoznawczych. W odbiorniki wyposażone są wozy dowodzenia R-4 oraz R-5 st. oficera rozpoznania pułku	100-150	do 400 w zależności od wysokości lotu samolotu /śmigłowca/	1			Waga 9 kg
19	R-871 UKF	Jest małowymiarowym tranzystorowym odbiornikiem radiowym do odbioru meldunków rozpoznawczych z pokładu samolotu rozpoznania taktycznego /śmigłowca/. W odbiorniki wyposażone są wozy dowodzenia R-4 oraz R-5 st. oficera rozpoznania pułku	220,0-390,0	do 400 w zależności od wysokości lotu samolotu /śmigłowca/	1			Waga 8 kg
20	R-405Z	Stacja radioliniowa przeznaczona do zapewnienia duplexowej łączności radioliniowej w systemie rozpoznania radioelektronicznego armii	60,0-69 69,975 390-420	przy 2 stacjach do 45; przy retranslacji /4 stacje/ do 120	5 lu- dzi			
21	K-1	Radiotelefon K-1 jest urządzeniem UKF przeznaczonym do zapewnienia łączności radiotelefonicznej. Występuje w wyposażeniu brzoł armii oraz WD R-4	75,275- 77,725 85,075- 87,525	w ruchu 10, na postoju 10-25, w łączności stacjonarnej 30-40	1			
22	R-4	Wóz dowodzenia szefa wydziału rozpoznawczego dywizji oraz dowódcy batalionu rozpoznawczego. Urządzenia łączności zamontowane na podwoziu transportera opancerzonego SKOT. W skład wyposażenia wchodzi: - radiostacje: R-130 - 1 szt. R-111 - 2 szt. - odbiorniki radiowe: R-323 - 1 szt. R-870 - 1 szt. R-871 - 1 szt. - radiotelefon K-1 oraz przenośny K-2 - urządzenie zdalnego sterowania PZS - łącznica telefoniczna LP-10MR Ponadto przewiduje się zamontowanie urządzenia utajniającego "JACHTA"						
23	R-5	Wóz dowodzenia szefa rozpoznania pułku /pz, pcz/ - wersja I, dowódcy kompanii i plutonu rozpoznawczego pułku i batalionu rozpoznawczego - wersja II. Jest to typowy wóz BRDM-2 wyposażony w odpowiedni zestaw środków łączności /po jednym egzemplarzu/ a/ Wersja I: - radiostacja: R-130 R-123 - odbiorniki radiowe: R-323 R-870 - polowy aparat telefoniczny AP b/ Wersja II: - radiostacje: R-130 R-125 - odbiornik radiowy R-323 - polowy aparat telefoniczny AP						

4. Samoloty rozpoznawcze i śmigłowce

Typ samol. / śmigł./	Załoga / liczba pasażerów /	V maks. / V przelot / km/h /	Maks. pułap / m /	Zasięg taktyczny promień działania / km /	Długotrwa- łość lotu	Uzbrojenie	Maks. udźwig bomb lub ładunku / kg /	Wyposażenie rozpoznawcze
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Mi-2R	2	$\frac{10}{180}$	4000	$\frac{590}{ok. 150}$	ok. 2 godz. 40 min	2PK 7,62 mm	do 700 kg ładunku na zewnątrz podw.	- 1 LAF - A - 39 lub - AFA BAF - 215 do wyk. zdjęć pion. i skoś. w dzień; - może być wypos. w 1 przyrząd rozp. skażeń DP - 3
MiG-21R	1	900-1800, 1100 podczas rozp.	17000	na H lotu 1000 m; ok. 1500 na H lotu 3000 m = 420 1000 m = 380	1 godz. 40 min	1 dz. 23 mm, 2 zasob. niek. poc. rak. /32 s-5k lub S-5M/; 2 poc. kier. R-35 lub RS 2US	2 x 50 - 500 kg	Zasobnik "D": 6 LAF AFA-39 i 1 LAF ASzCz AFA - 5 M lub zasobnik "R": 1 st. SRS-6 /zakres 2,8-37,2 cm/ i 1 st. SRS-7 /zakres 37-2000 cm/
Su-20	1	$\frac{1800}{350-120}$	16000	na H lotu 2700 m na H lotu 10000 = 1100 200 = 500	3 godz. 15 min	2 dz. 30 mm, 6 zasobników niekier. poc. rak. UB-32, 6 poc. rak. S-24	8 bomb 50-500 kg 1 bomba specjalna	Zasobnik: KKR: 1 LAF AFA-39 i 1 LAF PA-1 /panoramiczny/ do fotograf. dziennego, 1 LAF UA-47 dwuobiektywowy do fotogr. nocnego, 1 st. rozp. r/el, "WI-RAŻ-1" /zakres 1,7-31 cm/ 152 nabeje błyskowe
Lim-2A	2	$\frac{1040}{600-700}$	15500	na H lotu: 1000 m = 240 100 m = 150	1 godz. 10 min	2 dz. 23 mm	2 x 100 kg	LAF: 1 AFA /BAF-21S lub 1 AFABA - 40/ tylko do fotogr. dziennego - pionowego i skośnego/

Wydrukowano w 200 egz.

Egz. nr 1-200-Bibl. Nauk. OZS
Wyk. płk Cupryniak
Druk. JD, dnia 22.6.83
Druk. ASG WP nr 0183/0658/WW
Kor. HW

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum-Działo Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. 44908

